

Den danske ejendomsvurdering i et databeskyttelsesretsligt perspektiv

The danish property valuation system in the context of GDPR

Aalborg Universitet 2026

Forfatter: Alexander Vuust Hammer

Studienummer: 20215163

Vejleder: Tanja Kammergaard Christensen

Kandidatspeciale i Erhvervsjura på Juridisk Institut

Antal anslag: 142.748

Abstract

This thesis examines the development in the modern information society, where an increasing number of decisions are automated, including property valuations. The development within the modern information society has led to the implementation of the General Data Protection Regulation, which establishes central frameworks for the processing of personal data within the European Union. The General Data Protection Regulation was implemented concurrently with the implementation of the new property valuation model. The new property valuation model has led to significant criticism and raised questions regarding legal certainty within public administration, as a result of skewed and erroneous assessments. The thesis will, based on the General Data Protection Regulation, examine the data basis for property valuations with the aim of elucidating the property valuation model's compliance with data protection regulations.

The analysis in this thesis will employ the legal dogmatic methodology, where relevant provisions from the General Data Protection Regulation, case law from the Court of Justice of the EU and other relevant legal sources will be utilized. In addition, administrative practice will be used accordingly to support the thesis's argumentation.

The analysis shows that the property valuation model contains data covered under the definition of personal data, cf. Article 4(1)(1) of the General Data Protection Regulation. The property valuation model is therefore covered by the scope of the General Data Protection Regulation, and the property valuation must therefore comply with its rules. The analysis further demonstrates that the property valuation, if carried out without human intervention, constitutes an automatic individual decision, cf. Article 22(1) of the General Data Protection Regulation. In order for the human intervention to have an influence on the property valuation, it must be meaningful, performed by a competent individual and include consideration of all relevant information pertaining to the property valuation determination.

Furthermore, the thesis states that Article 22(1) constitutes a prohibition, thereby making the exceptions in Article 22(2) relevant for further investigation. The thesis shows that the property valuations, including the valuation model, are covered by the exception in Article 22(2), letter b, since the property valuation is regulated by the Property Valuation Act and the Valuation Agency has established appropriate measures to protect the rights of the data subject in the determination of the property valuations.

The thesis also discusses the property valuations' compliance with the principle of proportionality and the "black box" features that the valuation model contains.

Overall, the thesis concludes that the property valuations are compatible with data protection regulations. However, the thesis also highlights the issue of the valuation model's transparency as a crucial factor in protecting the data subject's legal certainty and consequently their ability to utilize effective legal remedies.

Indholdsfortegnelse

1. Indledning.....	6
1.1 Problemformulering.....	8
1.2 Metode.....	9
1.3 Afgrænsning.....	11
1.3.1 Metodiske afgrænsninger.....	12
2. Ejendomsvurdering.....	13
3. Databeskyttelseslovgivningen.....	15
3.1 Fra Databeskyttelsesdirektiv til Databeskyttelsesforordning.....	16
3.2 Databeskyttelsesdirektivets stadig gældende retstilstand.....	17
4. Det materielle og territoriale anvendelsesområde.....	18
4.1 Behandling.....	20
4.2 Automatisk og ikke-automatisk behandling.....	21
4.3 Personoplysninger.....	22
4.3.1 Informationskravet.....	23
4.3.2 Relationskravet.....	25
4.3.3 Identifikationskravet.....	35
4.3.4 Personkravet.....	41
4.3.5 Delkonklusion.....	43
5. Automatiske individuelle afgørelser.....	44
5.1 “Afgørelser”.....	46
5.2 “Alene er baseret” på automatisk behandling.....	47
5.2.1 Menneskelig indgriben.....	48
5.3 “Retsvirkning” eller “på tilsvarende vis betydeligt påvirker”.....	52
5.4 Et forbud eller en rettighed.....	54
5.5 Opsamling.....	56
6. Undtagelserne i Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 2.....	57
6.1 Lovmæssig hjemmel.....	58
6.1.1 Behandling som led i myndighedsudøvelse.....	58
6.2 Passende foranstaltninger.....	59
6.2.1 Indsigelses- og klageadgang.....	61
6.2.2 Dataindsamlingen.....	62

6.2.3 De resterende behandlingsprincipper.....	64
6.3 Delkonklusion.....	65
6.4 Proportionalitetsprincippet.....	68
6.5 Black box teori vs. ejendomsvurderingerne.....	70
7. Konklusion.....	71
8. Litteraturliste.....	73
8.1 Lovgrundlag.....	73
8.2 Bøger.....	74
8.3 Vejledninger.....	75
8.4 Betænkninger.....	75
8.5 Retspraksis.....	76
8.5.1 Den Europæiske Unions Domstols afgørelser.....	76
8.5.2 Den Europæiske Domstol for menneskerettigheders afgørelser.....	76
8.5.3 Afgørelser.....	76
8.6 Henstillinger.....	77
8.7 Artikler.....	77
8.8 Hjemmesider.....	80
9. Bilag.....	85

1. Indledning

“Fremtiden er terra incognita, og dette ukendte landskab ligger forude og vil først hen af vejen blive beplantet”¹ Det moderne informationssamfund udvikler sig hele tiden, og lovgivningen har svært ved at følge med den teknologiske udvikling.² I takt med at informationer spredes og mulighederne for at arbejde med enorme datamængder bliver større, opstår nye muligheder for effektivisering og automatisering.³

De nye muligheder ses blandt andet brugt i den offentlige forvaltning, herunder i de danske ejendomsvurderinger, hvor den øgede tilgængelighed til store datamængder anvendes som grundlag for fastsættelsen af ejendomsvurderingerne.⁴ Den registreredes databeskyttelsesbehov udvikles sideløbende med udnyttelsen af de nye muligheder.⁵ Udviklingen i databeskyttelsesbehovet har ført til Europa-Parlamentets og Rådets opstilling af klar lovgivning for, hvordan behandlingen af personoplysninger må foregå.⁶

Disse lovgivninger fremgår i dag primært af “*Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse)*”⁷ (Herefter omtalt som Databeskyttelsesforordningen). Databeskyttelsesforordningen trådte i kraft d. 25. maj 2018⁸ og har sidenhen været en integreret del af retsgrundlaget for medlemsstaterne.⁹ I praksis er integreringen sket parallelt med udviklingen af det nye ejendomsvurderingssystem, hvilket har medført nogle udfordringer i databeskyttelsen.¹⁰

---

¹ Blume, Peter. (2018). Den nye persondataret, s. 268

² Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer s. 160

³ Ibid, s. 160

⁴ Bilag 1, s. 11-12

⁵ Blume, Peter. (2018). Den nye persondataret, s. 267

⁶ Databeskyttelsesforordningen

⁷ Databeskyttelsesforordningen

⁸ Databeskyttelsesforordningen artikel 99, stk. 2.

⁹ TEUF artikel 288

¹⁰ Tillid til ejendomsvurderingerne - Udspil til en model for de offentlige ejendomsvurderinger, s. 3
Få klager over ny ejendomsvurdering.

Ejendomsbeskatningen er baseret på den fastsatte offentlige ejendomsvurdering,¹¹ der ifølge artiklen *“Tillid til ejendomsvurderingerne - udspil til en model for de offentlige ejendomsvurderinger”*, som er udarbejdet på vegne af regeringen, har været genstand for boligejernes kritik og mistillid siden årtusindskiftet.¹²

På baggrund af kritikken og mistilliden nedsatte regeringen i 2013 et ekspertudvalg, som fik til opgave at udarbejde et forslag til en ny ejendomsvurderingsmodel med fokus på, at skabe tillid, retssikkerhed og gennemsigtighed for borgeren.¹³¹⁴ Ejendomsvurderingsmodellen blev i 2020 vedtaget sammen med vedtagelsen af ny lovgivning og implementeringen af et forsigtighedsprincip, som sammen med den nye matematiske vurderingsmodel skulle udgøre grundlaget for fremtidens ejendomsbeskatning.¹⁵

På trods af den nye ejendomsvurderingsmodel blev Folketingets Ombudsmand (herefter omtalt som Ombudsmanden) i 2024 gjort opmærksom på en ny kritik af ejendomsvurderingerne, hvilket resulterede i at Ombudsmanden på eget initiativ igangsatte en undersøgelse af hele vurderingssystemet.¹⁶ Undersøgelsen, som tog udgangspunkt i selve ejendomsvurderingerne og ikke det bagvedliggende retsgrundlag, viste flere tilfælde med skæve vurderinger, hvorfor spørgsmålet, om hvorvidt den nye ejendomsvurderingsmodel levede op til kravene i forhold til retssikkerhed og korrekt forvaltningsudøvelse, opstod.¹⁷

Ombudsmandens manglende undersøgelse af det bagvedliggende retsgrundlag i ejendomsvurderingerne og den manglende opfyldelse af kravene til retssikkerhed og korrekt forvaltningsudøvelse åbner op for mulighed for en nærmere undersøgelse af, om behandlingen er omfattet af Databeskyttelsesforordningen, og hvorvidt oplysningerne, som anvendes i datagrundlaget, overholder denne.

---

¹¹ Ejendomsvurdering og boligskatter.

¹² Tillid til ejendomsvurderingerne - Udspil til en model for de offentlige ejendomsvurderinger, s. 1-2

¹³ Ibid., s. 4-5

¹⁴ Vrede boligejere trækker Datatilsynet ind i sag om vurderingskaos - tilsyn har fået de første klager over de nye ejendomsvurderinger.

¹⁵ Historik på ejendomsområdet.

Bilag 1, s. 11-26

¹⁶ Foreløbige ejendomsvurderinger af ejerboliger (3. april 2024), s. 2

¹⁷ Sag nr. 23/04884, s. 2

1.1 Problemformulering

På baggrund af den kritik og mistillid ejendomsvurderingerne har været udsat for som følge af indførelsen af den nyeste ejendomsvurderingsmodel vil nærværende speciale undersøge ejendomsvurderingsmodellen i forhold til Databeskyttelsesforordningen med udgangspunkt i nedenstående hovedspørgsmål med tilhørende underspørgsmål.

Hovedspørgsmål:

Er ejendomsvurderingsmodellen forenelig med Databeskyttelsesforordningens regler om behandling af personoplysninger?

Underspørgsmål:

1. Udgør de oplysninger, der anvendes i ejendomsvurderingsmodellen, personoplysninger i Databeskyttelsesforordningens forstand?
2. Udgør ejendomsvurderingsmodellen en automatiseret individuel afgørelse efter Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1., og hvilke krav stilles der til den menneskelige indgriben?
3. Finder undtagelserne i artikel 22, stk. 2 anvendelse på ejendomsvurderingsmodellen?
4. Sikrer ejendomsvurderingsmodellen en reel beskyttelse af den registreredes retssikkerhed?

1.2 Metode

For at kunne besvare specialets problemstilling er det nødvendigt at gennemgå relevante bestemmelser i Databeskyttelsesforordningen, set i lyset af ejendomsvurderingerne. Dette gøres ved brug af den retsdogmatiske metode - de lega lata - som har til formål at beskrive, analysere og systematisere gældende retstilstand.¹⁸

Den gældende retstilstand udledes traditionelt set af fire retskildegrupper, herunder loven, retspraksis, sædvanen og forholdets natur.¹⁹ Der findes ikke nogen direkte retsregler for, hvordan sondringen mellem retskilderne skal tolkes, men ud fra et uskrevet prioriteringsprincip må de skrevne retsregler - herunder loven - have forrang.²⁰ I specialet anvendes alene retskildegrupperne loven og retspraksis, da disse er relevante for undersøgelsen af specialets problemstilling.

Specialet vil anvende lovgivning fra både Danmark og Den Europæiske Union (herefter omtalt som Unionen), idet Danmark i Grundlovens §20, stk. 1 har overgivet delvis suverænitet til Unionen, finder lovgivning vedtaget i Unionen direkte anvendelse i Danmark. Dette kaldes for supranational retsdannelse.²¹ Af dom C-6/64 fremgår det også, at EU-retten har forrang frem for national ret. I specialet vil der ikke blive inddraget dansk retspraksis, eftersom der ikke foreligger nogen relevante offentliggjorte afgørelser fra de danske domstole om ejendomsvurderingerne. Der vil i specialet derimod blive brugt administrativ praksis velvidende, at denne ikke er domstolsforpligtende, men at domstolene samtidig ikke er blinde for at etablere forventnings- og indretnings-synpunkter ud fra denne.²²

Retskilderne i EU-retten består af traktater, sekundær EU-ret og domspraksis. En traktat udgør en juridisk bindende aftale mellem to eller flere medlemsstater.²³ I specialet vil Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (herefter omtalt som TEUF) blive inkluderet. Den sekundære EU-ret består af forordninger, direktiver, beslutninger og henstillinger, hvorunder

---

¹⁸ Blume, Peter. (2009). Juridisk Metodelære, s. 161

Evald, Jens. (2024). Juridisk teori, metode og videnskab, s. 17

¹⁹ Munk-Hansen, Carsten. (2021). Den juridiske løsning - introduktion til juridisk metode, s. 16

²⁰ Munk-Hansen, Carsten. (2021). Den juridiske løsning - introduktion til juridisk metode, s. 17

²¹ Ibid., s.43

²² Ibid., s.86

²³ Evald, Jens. (2023). At tænke juridisk, s. 67

Databeskyttelsesforordningen vil blive anvendt i specialet sammen med domspraksis fra EU-Domstolen.²⁴

Gennem Lissabontraktaten fastlægges det traktatmæssige grundlag og derigennem også EU's kompetence til at regulere databeskyttelse.²⁵ *Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder* (herefter omtalt som Chartret) opstiller de materielle krav til beskyttelsen af personoplysninger samt vurderingen af indgreb i beskyttelsen.²⁶ Chartret udgør på baggrund heraf det grundlæggende retsgrundlag for specialet.

Databeskyttelsesforordningen udgør en central retskilde i dansk persondataret,²⁷ hvori der er tillagt et nationalt råderum for dele af persondatabeskyttelsen.²⁸ Det nationale råderum er i Danmark vedtaget ved "*Lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger*" (Databeskyttelsesloven)²⁹ (herefter omtalt som Databeskyttelsesloven). Databeskyttelsesloven fungerer som supplerende national lovgivning til Databeskyttelsesforordningen.³⁰

I specialet vil der endvidere blive inddraget vejledninger fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd³¹ (herefter omtalt som Databeskyttelsesrådet). Vejledningerne består af arbejdsrapporter, som ikke er juridisk forpligtende for medlemsstaterne, men fungerer i praksis som soft law.³² Arbejdsrapporterne, som inddrages i specialet, er udarbejdet af Artikel-29-gruppen, men er sidenhen blevet endosseret af Databeskyttelsesrådet, hvorfor disse kan tillægges stor troværdighed.³³

---

²⁴ Ibid., s. 67

²⁵ TEUF artikel 16

²⁶ Chartret artikel 7, 8 og 52

²⁷ Blume, Peter. (2018). Databeskyttelsesret, s. 60

²⁸ Ibid., s. 53

²⁹ Databeskyttelsesloven

³⁰ Blume, Peter. (2018). Databeskyttelsesret, s. 53-54

³¹ Ibid, s. 61

³² Ibid, s. 61

³³ Ibid, s. 62

I specialet anvendes der udover juridisk litteratur. Den juridiske litteratur kan ikke betegnes som en retskilde, da forfatteren ikke har legitimation til at fastlægge gældende ret. Den juridiske litteratur anvendes - sammen med anden litteratur - derimod som en supplerende kilde til at understøtte forståelsen af retstilstanden i forhold til gældende ret.³⁴

1.3 Afgrænsning

Da nærværende speciale fokuserer på ejendomsvurderingerne med udgangspunkt i Databeskyttelsesforordningen, afgrænses specialet til en databeskyttelsesretlig analyse af de problemstillinger, der opstår i forbindelse med den nyeste ejendomsvurderingsmodel. Andre relevante forvaltningsretlige retsområder vil derfor ikke blive belyst.

Specialet afgrænses til overordnet at fokusere på myndighedernes behandling af oplysninger i vurderingsprocessen. Der foretages derfor ikke nogen konkret analyse af det matematiske og tekniske bag vurderingsmodellen.

For specialets forståelse forventes det, at læseren i forvejen har en generel viden om de databeskyttelsesretlige regler og begreber, hvorfor kun særligt relevante regler og begreber for specialets hovedspørgsmål vil blive nærmere defineret, herunder personoplysningsbegrebet i artikel 4, stk.1, nr. 1 og artikel 22 om automatiske individuelle afgørelser. Den databeskyttelsesretlige analyse i forhold til ejendomsvurderingerne afgrænses til en undersøgelse af personoplysningsbegrebet i Databeskyttelsesforordningen artikel 4, stk. 1, nr. 1, Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1 om automatiske individuelle afgørelser og undtagelserne i Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 2.

Databeskyttelsesforordningen indeholder en række pligter, som den dataansvarlige i form af pligtsubjektet er forpligtet til at iagttage. Nærværende speciale vil belyse et udvalg af disse, herunder reglerne for behandlingsgrundlaget, indsigts- og klageadgangen og den registreredes ret til berigtigelse.

---

³⁴ Blume, Peter. (2009). Juridisk Metodelære, s. 67-68

Databeskyttelsesforordningen har virkning på både den offentlige og den private sektor. Til nogle af databeskyttelsesreglerne forekommer der undtagelser, som kan have forskellig betydning i forhold til sektorerne. Specialet afgrænses alene til at fokusere på databeskyttelsesreglerne set ud fra den offentlige sektor, da de offentlige ejendomsvurderinger foretages i den offentlige sektor og dermed kun kan blive omfattet af disse.

Specialet tager ikke højde for eventuelle tilfælde, hvor identifikationsoplysninger er beskyttet i et omfang, der umuliggør identifikation, da sådanne identifikationsoplysninger vil blive anset som anonyme oplysninger. Endvidere afgrænses specialet til ikke at inddrage erhvervsejendomme, da oplysninger vedrørende juridiske personer, som udgangspunkt ikke er omfattet af Databeskyttelsesforordnings anvendelsesområde.

Slutteligt afgrænses specialet til alene at fokusere på ejendomme, der hører under kategorien huse. Dette gøres, da ejendomsvurderingen inddrager forskellige parametre alt efter, hvilken kategori ejendommen tilhører. Denne afgrænsning laves for at præcisere specialets omfang.

1.3.1 Metodiske afgrænsninger

Specialets retspraksis er fundet i databaser, som EUR-Lex, Karnov og på datatilsynets hjemmeside med fokus på de danske ejendomsvurderinger. Søgningen omfatter både national og international retspraksis og kilder samt forskellige nationale og internationale søgeord. Søgningen viste et begrænset antal relevante retspraksis og kilder inden for søgeområdet, som specialet vil tage udgangspunkt i. Den begrænsede mængde retspraksis skyldes sandsynligvis emnets placering som en del af den offentlige forvaltning, samt at emnet endnu ikke er blevet akademisk undersøgt.

Specialet vil derfor primært være baseret på gældende ret i form af lovgivning, administrative retningslinjer og juridisk litteratur. Den manglende direkte retspraksis gør, at specialets analyse foretages på baggrund af selvstændig juridisk fortolkning med inddragelse af andre relevante retsområder og retsprincipper. Dertil vil der blive anvendt relevant EU-Domstolspraksis til at definere nogle af begreberne indeholdt i problemstillingen.

2. Ejendomsvurdering

For at kunne sammenholde de offentlige ejendomsvurderinger med Databeskyttelsesforordningen - herunder behandlingen af personoplysninger - kræver det en forståelse for ejendomsvurderingerne.

Ejendomsvurderingerne er udregnet af Vurderingsstyrelsen, og via deres hjemmeside - [Vurderingsportalen.dk](https://vurderingsportalen.dk) - er det muligt at se ejendomsvurderingen, forstå vurderingen, fremsende en klage på ejendomsvurderingen og mange flere handlinger relateret til ejendomsvurderingen. Endvidere fremgår det af bilag 1 en mere dybdegående beskrivelse af ejendomsvurderingerne, den bagvedliggende vurderingsmodel og en ikke udtømmende beskrivelse af de indsamlede data for hele ejendomsvurderingssystemet.³⁵

Formålet med behandlingen af ejendomsoplysninger i forbindelse med ejendomsvurderingerne er at beregne boligejernes boligskat.³⁶ Ejendomsvurderingen er beregnet på baggrund af ejendomsvurderingsmodellen (herefter omtalt som vurderingsmodellen), som ifølge Vurderingsstyrelsen selv overholder de juridiske retningslinjer, som er fastsat i §15 i Lovbekendtgørelsen nr. 1510 af 08/12/2023 (herefter omtalt som Ejendomsvurderingsloven). Ejendomsvurderingen er inddelt i en beregning af henholdsvis ejendomsværdien og grundværdien, som sammenlagt udgør selve ejendomsvurderingen.³⁷ Vurderingsmodellen er genstand for en masseforvaltning, hvor mere end en million ejendomme vurderes.³⁸ Derudover er ejendomsvurderingen, som følge af forvaltningslovens regler, underlagt en begrundelsespligt.³⁹ Begrundelsen er standardiseret og fremsendes sammen med den endelige ejendomsvurdering.⁴⁰ Boligejerne har mulighed for at kræve en mere detaljeret og individuel begrundelse for at effektivisere deres retsmidler.⁴¹

Vurderingsmodellen er baseret på indsamlede oplysninger om tinglyste handelspriser, data fra BBR, samt andre oplysninger som anses for relevante i vurderingsøjemed jf. Officialprincippet.

---

³⁵ Bilag 1 s.10-11

³⁶ Ejendomsvurdering og boligskat.
Ejendomsvurderingsloven §15, stk. 2

³⁷ Bilag 1 s. 11-26

³⁸ 1 million endelige 2020-vurderinger er nu udsendt

³⁹ Begrundelse

⁴⁰ Sag nr. 20/03523, s. 2

⁴¹ Begrundelse

Officialprincippet sikrer, at ejendomsvurderingen træffes på et tilstrækkeligt oplyst grundlag.⁴² Før de indsamlede oplysninger anvendes i vurderingsmodellen, modtager boligejeren en deklARATION, som indeholder en oversigt over de indsamlede oplysninger, som vil blive anvendt til fastsættelsen af ejendomsvurderingen. Deklarationen udgør grundlaget for indholdet af vurderingsmodellen.⁴³ Deklarationen over vurderingsmodellens indhold er ikke at sidestille med den forvaltningsretlige partshøring, da den ikke indeholder en formel høringsproces, men er en oversigt over grundlaget for vurderingsmodellen, som netop fastslået,⁴⁴ hvorfor den ikke skal opfylde kravene for en partshøring jf. Forvaltningslovens kapitel 5

Vurderingsmodellen udgør en videreudvikling af Ekspertudvalgets resultater og arbejde med forbedringen af ejendomsvurderingsystemet.⁴⁵ Vurderingsmodellen indeholder komplicerede matematiske beregningsmodeller, som besværliggør en beregning uden brug af digitaliserede hjælpemidler jf. bilag 1, s. 11-26. De matematiske beregningsmodeller indeholder matematiske konstanter og estimer for givne kategorier, som skulle sikre et så stort træfsikkerhedsmål som muligt.⁴⁶ Ifølge Vurderingsstyrelsen ændres og forbedres vurderingsmodellen løbende med det formål hele tiden at kvalitetssikre datagrundlaget og forbedre træfsikkerhedsmålet.⁴⁷

Boligskatten, som udgør formålet med ejendomsvurderingen, indeholder både ejendomsværdiskat og grundskyld og opkræves af staten to gange årligt i en 1. rate og 2. rate.⁴⁸ Boligskatten beregnes gennem et fastsat beskatningsgrundlag. Beskatningsgrundlaget for ejendomsværdiskatten og grundskylden er forskelligt fra år til år, jf. det årligt fastsatte prisindeks i Ejendomsvurderingslovens §§45-48

Ejendomsværdien udgør værdien af den samlede ejendom på vurderingstidspunktet jf. Ejendomsvurderingslovens § 16, stk. 1. Ejendomsværdiskatten beregnes med udgangspunkt i den offentlige ejendomsværdi, hvorfra der trækkes 20 %, og derefter ganges den offentlige ejendomsværdi med den gældende skattesats for det pågældende år (i 2026 var skattesatsen på 5,1 promille). Ved et beskatningsgrundlag, der er højere end den årlige progressionsgrænse (i 2026

---

⁴² Officialprincippet

⁴³ Skatteforvaltningsloven §20a

⁴⁴ Partshøring

Deklarationen

⁴⁵ Bilag 1, s. 27

⁴⁶ Ibid, s. 11-26

⁴⁷ Ibid, s. 27

⁴⁸ Ibid, s. 11-26

var progressionsgrænsen på 9.007.000 kr.), forhøjes skattesatsen til 14 promille, og ejendommens værdi over progressionsgrænsen beskattes med den forhøjede skattesats. En skattesats på 10 promille svarer til 1%.⁴⁹ Når beskatningsgrundlaget er fastlagt, skal eventuelle individuelle fradrag, nedslag og skatterabatter trækkes fra.⁵⁰

Grundværdien udgør værdien af grunden i ubebygget stand med den forudsætning, at grunden vil blive anvendt økonomisk bedst muligt jf. Ejendomsvurderingslovens § 17, stk. 1. Grundskylden beregnes med udgangspunkt i den offentlige grundværdi, hvorfra der, ligesom ved ejendomsværdien, trækkes 20%. Den offentlige grundværdi ganges med grundskyldspromillen og derudfra findes værdien for grundskylden for den enkelte ejendom. Grundskyldspromillen er fastsat for den enkelte kommune og varierer derfor alt efter, hvor i landet ejendommen er beliggende.⁵¹

Med det grundlæggende formål for beregningen af ejendomsvurderingsmodellerne og de overordnede hovedtræk for boligskatteberegningen på plads er det relevant at undersøge, om de indsamlede oplysninger om ejendommene er omfattet af de databeskyttelsesretlige regler for behandlingen af personoplysninger.

3. Databeskyttelseslovgivningen

Den gældende databeskyttelseslovgivning findes i dag i Databeskyttelsesforordningen⁵² og i Databeskyttelsesloven⁵³, hvor de generelle regler for behandlingen af personoplysninger er fastsat⁵⁴. I Chartret⁵⁵ og TEUF⁵⁶ er det fastsat, at enhver har ret til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører den pågældende. Dette følger også af Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 1, at lovgivningen om databeskyttelse har til formål at sikre den registreredes privatliv mod unødigt krænkelse.⁵⁷ Dette formål kan også ses i FN's Menneskerettigheds-

---

⁴⁹ Forstå din boligskat

⁵⁰ Ibid.

Bilag 1 s.11-19

⁵¹ Forstå din boligskat

⁵² Databeskyttelsesforordningen

⁵³ Databeskyttelsesloven

⁵⁴ Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 161

⁵⁵ Chartret, artikel 8, stk.1

⁵⁶ TEUF, artikel 16, stk. 1

⁵⁷ Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 1

konvention, Den Europæiske Unions Charter for Grundlæggende Rettigheder og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (herefter omtalt som EMRK).⁵⁸ Formålet med databeskyttelseslovgivningen har dermed længe været behandlet i forskellige bestemmelser i flere af de menneskeretlige institutioner og i takt med, at den teknologiske udvikling er steget markant, er beskyttelsen af borgernes privatliv blevet et aktuelt emne i forbindelse med behandling af personoplysninger.⁵⁹

3.1 Fra Databeskyttelsesdirektiv til Databeskyttelsesforordning

Den tidligere lov af “EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)”⁶⁰ (herefter omtalt som Databeskyttelsesdirektivet) var med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som direktivet var rettet til, men lod det være op til de nationale myndigheder at bestemme formen og midlerne for dennes gennemførelse. jf. TEUF artikel 288, 3. pkt.⁶¹ De nationale myndigheder udøvede den daværende databeskyttelseslovgivning gennem “Lov om behandling af personoplysninger (Persondataloven)” (herefter omtalt som Persondataloven),⁶² som nu er blevet erstattet af Databeskyttelsesloven⁶³. Databeskyttelsesloven er fastsat på baggrund af Databeskyttelsesforordningen, som giver den enkelte medlemsstat lov til at supplere reglerne i forordningen på bestemte områder.⁶⁴ Databeskyttelsesforordningen er almenyldig, bindende for alle enkeltheder og gældende for hver medlemsstat jf. TEUF artikel 288, 2. pkt.⁶⁵ Databeskyttelsesforordningen fungerer derfor som lov i medlemsstaterne, og der må ikke gennemføres national lovgivning, som behandler databeskyttelsen på andre områder, end forordningen giver tilladelse til. Disse områder er reguleret i Databeskyttelsesloven.

---

⁵⁸ Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 163

⁵⁹ Risvig Hamer, Carina & Schamburg-Müller, Sten (red.) (2020). Juraens verden – metoder, retskilder og discipliner, s. 277-278

⁶⁰ Databeskyttelsesdirektivet

⁶¹ TEUF artikel 288

⁶² Justitsministeriet: VEJ nr 126 af 10/07/2000

⁶³ Databeskyttelsesloven

⁶⁴ Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 160

⁶⁵ TEUF artikel 288

Formålet med at erstatte Databeskyttelsesdirektivet med Databeskyttelsesforordningen var at skabe en harmonisering i lovgivningen på tværs af medlemsstaterne, da de daværende nationale lovgivninger i medlemsstaterne var forskellige set i forhold til (herefter omtalt som ift.) Databeskyttelsesdirektivets gennemførelse og formål. Disse forskelligheder medførte forskellige databeskyttelsesniveauer på tværs af medlemsstaterne, som Databeskyttelsesforordningen gjorde op med.⁶⁶ Disse forskelle forhindrede den frie udveksling af personoplysninger og forhindrede samtidig udøvelsen af en række økonomiske aktiviteter på europæisk plan.⁶⁷ For at sikre et ensartet databeskyttelsesniveau i alle medlemsstaterne og for at fjerne forskellene i den frie udveksling af personoplysninger på det indre marked blev Databeskyttelsesforordningen til.⁶⁸

Den 25. maj 2018 blev Databeskyttelsesdirektivet ophævet og Databeskyttelsesforordningen trådte i kraft. Dette medførte en række bestemmelser, som medlemsstaterne skulle forholde sig til. Medlemsstaternes tidligere lovgivning på baggrund af Databeskyttelsesdirektivet skulle ændres eller fornyes, således den gældende lovgivning passede med Databeskyttelsesforordningen. Det er den lovgivning, man i dag kender som Databeskyttelsesloven i Danmark.⁶⁹

3.2 Databeskyttelsesdirektivets stadig gældende retstilstand

Af Databeskyttelsesforordningens artikel 1 fremgår to grundlæggende formål. Af artikel 1, stk. 2 fremgår det, at det ene formål er at beskytte fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger. Af artikel 1, stk. 3 fremgår det, at det andet formål er at sikre den frie udveksling af personoplysninger i Unionen.⁷⁰ De to formål skal ikke ses som modsætninger, men derimod afvejes ift. hinanden og den konkrete situation for anvendelsen af forordningen.⁷¹ I det tidligere Databeskyttelsesdirektiv fandtes også to grundlæggende formål. Disse formål var tilsvarende fastsat i artikel 1. Af Databeskyttelsesdirektivets artikel 1 fremgår det, at formålet er at skabe en harmonisering på tværs af medlemsstaterne, som sikrer beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder privatlivsfreden i forbindelse med behandlingen af personoplysninger.⁷² Af Databeskyttelsesdirektivets artikel 1, stk. 2 fremgår det,

---

⁶⁶ Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 10

⁶⁷ Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 9

⁶⁸ Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 13

⁶⁹ Databeskyttelsesforordningen artikel 99, stk. 2.

⁷⁰ Databeskyttelsesforordningen artikel 1.

⁷¹ Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 207

⁷² Databeskyttelsesdirektivet artikel 1, stk. 1.

at det andet formål er at sikre, at medlemsstaterne ikke indskrænker eller forbyder den frie udveksling af personoplysninger mellem medlemsstaterne.⁷³ Selvom ordlyden i henholdsvis Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesdirektivet ikke er ens, er forståelsen af de to grundlæggende formål ens, hvorfor man må antage, at formålene er de samme.

Retstilstanden er stadig den samme i Databeskyttelsesforordningen, som den var efter Databeskyttelsesdirektivet, da målsætningerne og principperne i Databeskyttelsesdirektivet fortsat er gældende med dertilhørende praksis.⁷⁴ Endvidere er det relevant at nævne, at *“forordningens centrale bestemmelser om anvendelsesområde, definitioner, principper for behandling af personoplysninger, behandlingsregler, de registreredes rettigheder og behandlingssikkerhed”*⁷⁵ svarer til den dagældende ret i Databeskyttelsesdirektivet.

Ud fra sammenhænge mellem Databeskyttelsesdirektivet og Databeskyttelsesforordningen må det antages, at den dagældende ret skal fortolkes på samme måde i dag. Retspraksis udarbejdet på baggrund af Databeskyttelsesdirektivet gør sig derfor fortsat gældende i dag som fortolkningsgrundlag. Endvidere har Databeskyttelsesforordningen kun været gældende i lige knap 8 år, hvorfor der stadig ikke findes store mængder retspraksis på baggrund heraf. Med tiden vil mængden af retspraksis efter Databeskyttelsesforordningen blive større og dermed vil retspraksis efter Databeskyttelsesdirektivet få mindre betydning. Indtil da vil retspraksis efter Databeskyttelsesdirektivet stadig kunne bruges som fortolkningsgrundlag.⁷⁶

4. Det materielle og territoriale anvendelsesområde

Det materielle anvendelsesområde for Databeskyttelsesforordningen fremgår af artikel 2, stk. 1. Heraf fremgår det, at forordningen *“finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på anden ikke automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.”*⁷⁷ Derudover defineres det materielle anvendelsesområde ligeledes i Databeskyttelsesforordningens

---

⁷³ Databeskyttelsesdirektivet artikel 1, stk. 2.

⁷⁴ Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 9

⁷⁵ Justitsministeriets betænkning nr. 1565, del 1 – bind 1, s. 15

⁷⁶ Risvig Hamer, Carina & Schamburg-Müller, Sten (red.) (2020). Juraens verden – metoder, retskilder og discipliner, s. 277-278

⁷⁷ Databeskyttelsesforordningen artikel. 2, stk. 1

præambelbetragtning nr. 15, hvilket stemmer overens med artikel 2, stk. 1. Af præambelbetragtning nr. 15 fremgår det, at *“beskyttelsen af fysiske personer bør gælde for både automatisk og manuel behandling af personoplysninger, hvis personoplysningerne er indeholdt eller vil blive indeholdt i et register.”*⁷⁸ Databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 1 og præambelbetragtning nr. 15 definerer dermed det materielle anvendelsesområde for Databeskyttelsesforordningen. Denne definition er enslydende med Databeskyttelseslovens materielle anvendelsesområde.⁷⁹

Til det materielle anvendelsesområde findes der i Databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 2 nogle undtagelser. Såfremt undtagelserne skal gøres gældende, skal det materielle anvendelsesområde i artikel 2, stk. 1 være opfyldt. Er dette ikke tilfældet, er behandlingen af oplysningerne ikke omfattet af Databeskyttelsesforordningen jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 1.

Derudover skal Databeskyttelsesforordningens artikel 3, stk. 1, som udgør det territoriale anvendelsesområde, tilsvarende være opfyldt. Af artikel 3, stk. 1 fremgår det, at *“Denne forordning finder anvendelse på behandling af personoplysninger, som foretages som led i aktiviteter, der udføres for en dataansvarlig eller en databehandler, som er etableret i Unionen, uanset om behandlingen finder sted i Unionen eller ej.”*⁸⁰ Skattestyrelsen - herunder Vurderingsstyrelsen - er dataansvarlig for behandlingen af oplysninger i forbindelse med ejendomsvurderingerne.⁸¹ Eftersom Skattestyrelsen endvidere bidrager til at skabe fundamentet for finansieringen af den offentlige sektor i Danmark, må det konkluderes, at ejendomsvurderingerne foretages af en dataansvarlig, der er etableret i Unionen og derfor er behandlingen af oplysningerne omfattet af det territoriale anvendelsesområde.⁸²

Databeskyttelsesdirektivet anvendelsesområde fremgår af dets artikel 3, stk. 1. Ifølge artikel 3, stk. 1 finder direktivet anvendelse på *“behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af edb, samt på ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er*

---

⁷⁸ Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr.15

⁷⁹ Databeskyttelsesloven §1,stk 2

⁸⁰ Databeskyttelsesforordningen artikel 3, stk. 1.

⁸¹ Privatlivspolitik

⁸² Skatteministeriets koncern

eller vil blive indeholdt i et register.”⁸³ Databeskyttelsesforordningens og Databeskyttelseslovens materielle anvendelsesområde kan dermed anses som en videreførelse af direktivets anvendelsesområde med en tilpasning til samfundets teknologiske udvikling.

Ud fra ovenstående er det fastslået, at ejendomsvurderingerne er omfattet af det territoriale anvendelsesområde for Databeskyttelsesforordningen. For at fastslå om ejendomsvurderingerne også er omfattet af det materielle anvendelsesområde for Databeskyttelsesforordningen, kræver det en nærmere undersøgelse af indholdet i ejendomsvurderingerne. Denne undersøgelse vil blive foretaget i de følgende afsnit.

4.1 Behandling

Definitionen af hvad der udgør en behandling i Databeskyttelsesforordningens forstand findes i artikel 4, stk. 1, nr. 2. Heraf fremgår det, at en behandling er enhver form for aktivitet eller række af aktiviteter, automatisk eller ikke, som personoplysninger eller en samling heraf gøres til genstand for. Dertil følger i artikel 4, stk. 1, nr. 2 en ikke udtømmende opremsning af eksempler på sådan behandling af personoplysninger.⁸⁴ Behandlingsbegrebet er i sin definition bredt defineret og omfatter alle former for persondatabehandling. Dermed er den registrerede sikret, at behandlingen er omfattet af Databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde, såfremt dataene kan kategoriseres som personoplysninger.⁸⁵ Databeskyttelsesdirektivets definition af behandlingsbegrebet i dets artikel 2, litra b er næsten enslydende med den samme brede definition, hvorfor definitionen af behandlingsbegrebet i Databeskyttelsesdirektivet må anses som overført til Databeskyttelsesforordningen.⁸⁶ Det materielle anvendelsesområde ift. selve behandlingen må anses for ens, og den tidligere retspraksis må dermed tilsvarende anses at have samme fortolkningsbidrag som nyere praksis ift. behandlingsbegrebet.⁸⁷

---

⁸³ Databeskyttelsesdirektivet artikel 3, stk. 1

⁸⁴ Databeskyttelsesforordningen artikel 4, stk. 1, nr. 2

⁸⁵ Blume, Peter. (2018). Den nye persondataret (2. udg.), s. 72

⁸⁶ Databeskyttelsesdirektivets artikel 2, litra b: »behandling af personoplysninger« (»behandling«) enhver operation eller række af operationer - med eller uden brug af elektronisk databehandling - som personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, selektion, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring samt blokering, slettelse eller tilintetgørelse

⁸⁷ Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 259

Ejendomsvurderingen udgør en aktivitet i form af fastsættelsen af selve ejendomsvurderingen jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1, nr. 2. Denne aktivitet er omfattet af definitionen af en behandling, såfremt denne foretages automatisk eller ikke-automatisk og omfatter behandlingen af personoplysninger.⁸⁸

4.2 Automatisk og ikke-automatisk behandling

Af Databeskyttelsesforordningens materielle anvendelsesområde fremgår det, at behandlingen skal foretages ved automatisk eller ikke-automatisk behandling. I Databeskyttelsesforordningen må "*automatisk*" antages at være digital behandling og i mange henseender er digitale oplysninger lettere tilgængelige end ved fysisk behandling.⁸⁹ Måden, hvorpå denne automatiske behandling foregår, er uden betydning for, om behandlingen af personoplysninger er omfattet af Databeskyttelsesforordningen.⁹⁰ Personoplysninger, der lagres på en offentlig tilgængelig digital server, vil derfor også være en automatisk behandling.⁹¹

"*Ikke-automatisk*" behandling skal forstås som manuel behandling, som ikke er eller vil blive indeholdt i et offentligt register. Behandling af personoplysninger, som udelukkende sker ved manuel behandling, er derfor ikke omfattet af Databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde.⁹² Sker behandlingen både gennem elektronisk og manuel behandling, vil den del af behandlingen, der kan knyttes til eller har sammenhæng med den elektroniske behandling, være omfattet af databeskyttelsesforordningen. Den elektroniske del af behandlingen vil skulle fortolkes på lige fod med automatisk behandling.⁹³

Vurderingsmodellen er baseret på forskellige matematiske modeller. Disse matematiske modeller indhenter automatisk oplysninger til udfyldelse i modellerne.⁹⁴ Denne automatiske indsamling af oplysninger, som de bagvedliggende modelberegninger foretager, danner grundlaget for den endelige ejendomsvurdering. Såfremt der ikke gøres indsigelser mod disse, må ejendomsvurderingerne i udgangspunktet anses som en automatisk behandling.⁹⁵

---

⁸⁸ Databeskyttelsesforordningen artikel 4, stk. 1, nr. 2

⁸⁹ Blume, Peter. (2018). Den nye persondataret, s. 59

⁹⁰ Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 264-265

⁹¹ Ibid, s. 264-265

⁹² Ibid, s. 216

⁹³ Ibid, s. 216-217

⁹⁴ Bilag 1, s. 11-26

⁹⁵ Ejendomsvurdering

For den videre undersøgelse af opfyldelsen af Databeskyttelsesforordningens materielle anvendelsesområde vil definitionen af personoplysningsbegrebet i artikel 4, stk. 1, nr. 1 blive redegjort og sammenholdt med ejendomsvurderingerne.

4.3 Personoplysninger

Personoplysningsbegrebet er defineret i legaldefinitionerne i Databeskyttelsesforordningens artikel 4. Definitionen på en personoplysning findes i artikel 4, stk. 1, nr. 1. I Artikel 4, nr. 1 beskrives en personoplysning, som værende “ *Enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (»den registrerede«).* ”⁹⁶ Af samme bestemmelse fremgår en nærmere præcisering af en identificerbar fysisk person, hvor det præciseres, at det er “ *en fysisk person, der direkte eller indirekte kan identificeres, navnlig ved en identifikator som f.eks. et navn, et identifikationsnummer, lokaliseringsdata, en onlineidentifikator eller et eller flere elementer, der er særlige for denne fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet* ”.⁹⁷ I Databeskyttelsesloven findes en tilsvarende definition af personoplysningsbegrebet, hvorved det også ses, at begrebsdefinitionen er videreført fra Persondatalovens §3, nr. 1 og dermed historisk set længe har været ens.⁹⁸ Undersøgelsen af hvornår en oplysning er omfattet af personoplysningsbegrebet vil dermed gælde for hele retsområdet, herunder også den efterfølgende fortolkning af de forskellige retskilder.

Definitionen af en personoplysning opdeles i fire krav, som alle skal være opfyldt for at en oplysning kan kategoriseres som værende en personoplysning. Disse fire kumulative krav er at:

- 1) Det er enhver form for information (informationskravet),
- 2) Informationen skal være om en person (relationskravet),
- 3) Personen skal være identificeret eller identificerbar (identifikationskravet)
- 4) Det skal være en fysisk person (personkravet).

Disse 4 kumulative krav vil blive gennemgået i det følgende.

---

⁹⁶ Databeskyttelsesforordningen artikel 4, stk. 1, nr. 1, 1. pkt.

⁹⁷ Databeskyttelsesforordningen artikel 4, stk. 1, nr. 1, 2. pkt.

⁹⁸ Persondataloven §3, nr. 1

4.3.1 Informationskravet

En personoplysning er, som nævnt ovenfor, “*enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person*” jf. GDPR art. 4, nr. 1. Formuleringen af informationskravet herunder “*enhver form for information*”⁹⁹ gør, at definitionen favner meget bredt, da den omfatter enhver form for information. Under definitionen hører oplysninger, som kategoriseres som værende almindelige oplysninger, følsomme oplysninger og oplysninger om strafbare forhold.¹⁰⁰ For at klarlægge hvilken form for oplysninger ejendomsvurderingerne anvender, skal de oplysninger, som indsamles i vurderingsmodellen, klarlægges.

Oplysningerne, som indsamles af Vurderingsmodellen i forbindelse med beregningen af ejendomsvurderingerne, er oplysninger fra offentlige registre herunder blandt andet (herefter omtalt som bl.a.) BBR, Tinglysningsregistret og registre omfattet af Klimadatastyrelsen¹⁰¹ og plandata.dk¹⁰², som både indeholder offentligt og ikke offentligt tilgængelige data.¹⁰³ Indsamlingen af disse oplysninger er hjemlet i Ejendomsvurderingslovens §§ 25, stk. 1 og 55.

BBR’s rettighed beror på, at boligejeren selv sørger for at berigtige evt. forkerte oplysninger.¹⁰⁴ Via BBR indsamler Vurderingsstyrelsen oplysninger tilhørende ejendommen. Disse oplysninger udgør data om bygningerne på grunden og grundens udformning.¹⁰⁵ I Tinglysningsregistret indsamles salgsprisen på naboejendommene, der anvendes som referenceejendomme.¹⁰⁶ Hos Klimadatastyrelsen indsamles geodata om ejendommens omgivelser, såsom udsigtsforhold, grundens hældning og grundens form, og på plandata.dk indsamler Vurderingsstyrelsen oplysninger om, hvor meget der må bygges på den enkelte grund.¹⁰⁷ Vurderer Vurderingsstyrelsen, at yderligere oplysninger er nødvendige for at foretage vurderingen, kan disse også indhentes med hjemmel i Ejendomsvurderingslovens §25, stk. 1.

---

⁹⁹ Databeskyttelsesforordningen artikel 4, stk. 1, nr. 1

¹⁰⁰ Hvad er personoplysninger

¹⁰¹ Danmarks Adresseregister, Ledningsejerregistret og Danmarks Administrative Geografiske Inddeling mv.

¹⁰² Lokalplaner, Kommuneplaner, Digitalt plangrundlag mv.

¹⁰³ Bygning

Databaserede ejendomsvurderinger

privatlivspolitik

Ejendomsvurderingsloven §18, stk. 3

¹⁰⁴ Om BBR

¹⁰⁵ Ibid.

¹⁰⁶ Referenceejendomme

¹⁰⁷ Plan- og landdistriktsstyrelsen: Ejendomsvurderinger

Ud fra viden omkring de oplysninger, som vurderingsmodellen indsamler, er det nu muligt at kategorisere disse oplysninger.

Kategoriseringen af følsomme oplysninger fremgår af Databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, hvori der er en udtømmende opremsning af hvilke oplysninger der er omfattet. Ifølge bestemmelsen kategoriseres disse oplysninger som følsomme oplysninger: race og/eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data, biometriske data, helbredsoplysninger, oplysninger om seksuelle forhold og seksuelle orientering.¹⁰⁸

Oplysningerne om strafbare forhold reguleres af Databeskyttelsesforordningens artikel 10 og omhandler oplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser.¹⁰⁹

Oplysningerne, som kan kategoriseres som følsomme oplysninger og oplysninger om strafbare forhold, er ikke omfattet af de oplysninger, som indsamles i vurderingsmodellen jf. ovenfor. Specialet vil derfor ikke behandle disse nærmere.

Udover de følsomme oplysninger og oplysninger om strafbare forhold dækker informationskravet også almindelige personoplysninger. De almindelige personoplysninger omfatter for eksempel (herefter udtrykt som f.eks.) navn, telefonnummer, adresse, beskæftigelse, løn, uddannelsesmæssig baggrund med mere. Mange af disse oplysninger fremgår oftest i skriftlig form, men de kan også forekomme i visuel, grafisk, tekstuel, digital eller fysisk form. Måden, hvorpå disse oplysninger fremgår, er uden betydning for, om oplysningerne kan inkluderes i informationskravet.¹¹⁰ Derudover er det også uden betydning, om personoplysningerne er subjekt for en objektiv eller subjektiv vurdering, om oplysningerne er rigtige eller forkerte, eller om oplysningerne kan bruges til at krænke den registreredes privatliv eller ej.¹¹¹ Såfremt der er bevidsthed om oplysningernes forkerthed, udgør disse ikke en personoplysning.¹¹²

De indsamlede oplysninger i vurderingsmodellen jf. ovenfor, kan ej heller direkte kategoriseres som værende en almindelig personoplysning, da disse ikke direkte vedrører den registrerede.

---

¹⁰⁸ Databeskyttelsesforordningen artikel 9, stk. 1.

¹⁰⁹ Hvad er personoplysninger

¹¹⁰ Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 243

Dall, Nis Peter & Langemark, Jesper. (2018). Persondataforordningen - en håndbog for praktikere, s. 53

¹¹¹ Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 255

¹¹² Ibid., s. 248

Ud fra informationskravets brede formulering “*enhver form for information*” må det dog konkluderes, at de indsamlede oplysninger i vurderingsmodellen alligevel er omfattet af informationskravet jf. den brede formulering.

Ud fra retspraksis kan denne konklusion bekræftes. I dom C-434/16 påpeger EU-domstolen, at personoplysningsbegrebet “*potentielt omfatter enhver form for information, både objektiv og subjektiv i form af meningstilkendegivelser eller bedømmelser, forudsat at informationen er »om« den pågældende person.*”¹¹³ EU-Domstolen fastslår dermed, at informationskravet er uden selvstændig betydning, forudsat at de andre kumulative kriterier er opfyldt. På baggrund af EU-Domstolens afgørelse i C-434/16 bliver det derfor relevant at undersøge de andre kumulative krav.

4.3.2 Relationskravet

For at relationskravet er opfyldt, skal oplysningerne i ejendomsvurderingerne være “*om en identificeret eller identificerbar fysisk person*”.¹¹⁴ Ordet “*om*” bruges i bestemmelsen til præcis at fastslå, hvilke oplysninger der er relevante og dermed omfattet af bestemmelsen, men også til at afgrænse bestemmelsen.¹¹⁵ Oplysninger, som direkte vedrører en bestemt person, anses for at omhandle den pågældende person. Dette er f.eks. tilfældet i ansættelsesforhold, hvor arbejdsgiveren opbevarer personale journaler om den enkelte ansatte og i lægejournaler, hvor alt omhandlende den pågældende patients sundhed opbevares.¹¹⁶

I andre situationer kan oplysninger have en mere indirekte påvirkning på en person. Et eksempel på dette kan være oplysninger vedrørende en genstand. Denne genstand ejes, er underlagt eller påvirkes af den fysiske person, hvorfor oplysninger om genstanden i visse situationer indirekte påvirker den fysiske person. Denne indirekte påvirkning opfylder ligesom den direkte påvirkning relationskravet. Den indirekte påvirkning komplicerer dog opfyldelsen af relationskravet, da det kræves, at den indirekte påvirkning bevises. Jo mere indirekte påvirkningen er, jo større krav stilles der til dokumentationen for opfyldelsen af relationskravet.¹¹⁷

---

¹¹³ C-434/16, pr. 34

¹¹⁴ Databeskyttelsesforordningen artikel 4, stk. 1, nr. 1

¹¹⁵ Artikel 29-gruppen: “Udtalelse nr. 4/2007 om begrebet personoplysninger”, s.9

¹¹⁶ Ibid., s. 9.

¹¹⁷ Ibid., s. 9.

C-604/22 pr. 39

Artikel 29-gruppen har tilbage i 2007 udarbejdet en dybdegående analyse af persondataprincippet. I deres “*Udtalelse nr. 4/2007 om begrebet personoplysninger*”, (herefter omtalt som *artikel 29-gruppens vejledning*) fremsætter Artikel 29-gruppen et eksempel om værdiansættelse af et hus. I eksemplet gøres det klart, at oplysninger vedrørende huset udelukkende bruges i vurderingen af husets værdi og derfor ikke udgør en personoplysning jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1. I eksemplet opfyldes relationskravet ikke, da oplysningerne udelukkende er om ejendommen. Eksemplet fastslår dog også, at oplysningerne i nogle situationer må anses som værende omfattet af Databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1, nr. 1. Oplysningerne er omfattet, når de f.eks. påvirker ejerens økonomiske situation.

Ejendomsvurderingen bruges bl.a til at fastslå ejerens skattepligt jf. ovenfor i afsnittet “Ejendomsvurdering”, og derigennem sker der en økonomisk indirekte påvirkning af den registrerede, hvilket gør, at relationskravet opfyldes.¹¹⁸ I sådan et tilfælde vil personkravet, som gennemgås senere i specialet, blive inkluderet i relationskravet, idet oplysningen er henførbart til den pågældende person, og personkravet vil ifølge Artiklen “*Personoplysningsbegrebets relationskrav - Skal en information være >>om<< en person for at være en personoplysning, og hvornår er informationen det?* af Kasper Bjerre Hendrup Andersen”, derfor per. automatik være opfyldt.¹¹⁹

Derudover er Peter Blumes bog “*Den nye persondataret*” også relevant ift. relationskravet. I bogen fremsættes en påstand om, at beskyttelsen af personoplysninger kun relaterer sig til oplysninger om det enkelte individ. Beskyttelsen af oplysninger om grupper af individer, dyr, ting og lignende, er derfor ikke omfattet af Databeskyttelsesloven.¹²⁰ Oplysningerne i vurderingsmodellen omhandler en ejendom, hvilket vil være at sidestille med en ting, jf. den danske ordbogs definition af ordet “*ting*”.¹²¹ Ud fra påstanden i Peter Blumes bog vil man derfor kunne konkludere, at oplysningerne om ejendommen ikke er omfattet af Databeskyttelsesforordningen.

---

¹¹⁸ Artikel 29-gruppen: “Udtalelse nr. 4/2007 om begrebet personoplysninger”, s. 9

¹¹⁹ U2022B.326 s. 5-9

¹²⁰ Blume, Peter. (2018). Den nye persondataret, s. 56

¹²¹ Den Danske Ordbog: Ting

Ifølge Artikel-29-gruppens vejledning jf. ovenfor og Datatilsynet har denne konklusion i praksis vist sig at være en anden. Datatilsynet præciserer nemlig i deres afgørelse nedenfor ejendomsoplysningernes betydning for den registrerede, og hvorfor sådanne oplysninger er “om” den registrerede.

4.3.2.1 Journalnummer 2004-122-0104

I Datatilsynets afgørelse fra 2004 med journalnummer 2004-122-0104 behandler Datatilsynet en anmodning fra Erhvervs- og Boligstyrelsen. Datatilsynet gennemgår i forbindelse med anmodningen et udkast til en ændringsbekendtgørelse, hvis formål er at sikre en nemmere adgang til oplysninger i Den Offentlige Informationsserver (herefter omtalt som OIS). Oplysningerne i OIS var efter Erhvervs- og Boligstyrelsens opfattelse ikke personoplysninger. Datatilsynet kommer i deres afgørelse frem til, at “ *oplysninger om eventuelle noteringer om fredning på ejendommen, såsom fredsskovsareal, klitfredning og strandbeskyttelse.*”¹²² var omfattet af den daværende persondatalov, da oplysningerne “*kan være af betydning for ejendommens ejer*”¹²³

Oplysningerne har ifølge Datatilsynet betydning for ejerne, da oplysningerne “*kan medføre indskrænkninger i anvendelsen af arealet,*”¹²⁴. Denne indskrænkning har en indirekte påvirkning på ejeren jf. ovenfor om den indirekte påvirkning og kravet om dokumentation ift. bevisbyrden. Datatilsynets afgørelse fastslog dermed, at sådanne offentlige oplysninger var omfattet af den daværende persondatalov.

Datatilsynets afgørelse og de oplysninger, som i afgørelsen defineres som værende personoplysninger, er de samme oplysninger, som indsamles i BBR og på plandata.dk i forbindelse med ejendomsvurderingen.¹²⁵ Oplysningerne om bygningsbevaringsbestemmelser for ejendommen og fredsskovsareal, klitfredning og strandbeskyttelse indsamles også som en del af værdiansættelsen af grunden i ejendomsvurderingerne, da begrænsninger i anvendelsen og udnyttelsen af grunden har indflydelse på værdiansættelsen og derigennem ejeren.¹²⁶

---

¹²² Adgangen til at modtage BBR-oplysninger

¹²³ Ibid.

¹²⁴ Ibid.

¹²⁵ Grund

Ejendomsvurderingsloven §18, stk. 3

¹²⁶ Ejendomsvurderingslovens §17, stk. 3

4.3.2.2 Indholds-, formåls- og resultatselementet

Udover den indirekte påvirkning af den registrerede kan formålet med behandlingen også være udslagsgivende for, om oplysningerne vedrører den registrerede eller ej og derigennem, om relationskravet er opfyldt.¹²⁷ Artikel 29-gruppen og EU-Domstolens dom C-434/16 fremsætter sammen med formålet med behandlingen også to andre elementer til vurderingen af, om relationskravet er opfyldt. De tre ikke kumulative elementer, som skal inkluderes i vurderingen af, om oplysningerne vedrører den registrerede, er et indholds-, et formåls- og et resultat- eller virkningselement (herefter omtalt som resultatselement).^{128 129}

Indholdselementet er opfyldt, når oplysningen er direkte rettet mod den fysiske person. Indholdselementet er, som tidligere nævnt, f.eks. tilstede i patientjournaler, men også andre steder, hvor oplysningerne er så tæt knyttet til personen, at det er umuligt, at oplysningerne ikke identificerer personen. Identificeringen af personen gennemgås senere i specialet. Oplysningerne, som indsamles i vurderingsmodellen, er om ejendommen jf. ovenfor under afsnittet “Ejendomsvurdering”, hvorfor indholdselementet ikke kan opfyldes på baggrund af oplysninger.¹³⁰

Formålselementet er opfyldt, når behandlingen medfører, at oplysningerne påvirker individets status eller adfærd. Dette er tilfældet i eksemplet i Artikel 29-gruppens vejledning om ejendomsvurderinger ovenfor. Der var formålet med oplysningerne bl.a. at fastsætte ejerens skattepligt på grundlag af ejendomsvurderingen.¹³¹ Ejerens skattepligt påvirker individets status, og derfor vil formålselementet være opfyldt. Eksemplet i Artikel 29-gruppens vejledning minder meget om de ejendomsvurderinger, som specialet forholder sig til, hvor også disse anvendes som grundlag for ejendomsbeskatning jf. ovenfor i afsnittet “Ejendomsvurdering”. Formålselementet må derfor på baggrund af Artikel 29-gruppens vejledning anses som opfyldt i de danske ejendomsvurderinger.

Resultatselementet er opfyldt, såfremt behandlingen af oplysningerne vil påvirke eller med stor sandsynlighed vil påvirke personens rettigheder og interesser på et bestemt område.¹³² Ved anvendelsen af en af de tre ikke kumulative elementer som udslagsgivende for kategoriseringen

---

¹²⁷ Artikel 29-gruppen: “Udtalelse nr. 4/2007 om begrebet personoplysninger”, s. 9.

¹²⁸ Ibid., s. 10-11

¹²⁹ C-434/16, pr. 35-39

¹³⁰ Artikel 29-gruppen: “Udtalelse nr. 4/2007 om begrebet personoplysninger”, s. 9

¹³¹ Ibid, s. 9.

¹³² Ibid, s. 9-10

som personoplysning skal alle sagens omstændigheder tages i betragtning, da hvert enkelt datasæt er forskelligt.¹³³ Formåls- og resultatselementet vil derfor blive undersøgt nærmere ift. de i specialet omhandlende danske ejendomsvurderinger. Dette vil blive gjort gennem retspraksis fra EU-domstolen.

I EU-domstolens dom C-434/16 indbragte Peter Nowaks sin afvisning om indsigt i hans fjerde dumpede eksamensforsøg til den irske domstol, som forelagde det for EU-Domstolen. Spørgsmålene, som den irske domstol forelagde for EU-domstolen, var ift. om hans eksamensbesvarelse indeholdt oplysninger omfattet af personoplysningsbegrebet.¹³⁴ EU-domstolen fastslår i præambelbetragtning nr. 33, at anvendelsesområdet for personoplysningsbegrebet er meget bredt, men præciserer senere anvendelsesområdet ift. relationskravet. Relationskravet er opfyldt, hvis “ *informationen på grund af sit indhold, formål eller virkning er knyttet til en bestemt person* ”¹³⁵. EU-Domstolen bruger ordet “ *eller* ”, som fastslår, at det er nok, at en af betingelserne er til stede.¹³⁶ Dommen relaterer sig dermed også til Artikel 29-gruppens vejledning. EU-domstolen fastslog, at alle elementerne, indhold - formål og virkning - var opfyldt ift. Peter Nowaks eksamensbesvarelse.¹³⁷ Tilsvarende var også eksaminatorens rettelser omfattet af relationskravets resultatselement og dermed en personoplysning¹³⁸.

Sammenligner man denne dom med de forenede sager C-142/12 og C-372/12 om asylansøgere, hvor to af ansøgerne fik asyl og den tredje ikke gjorde, så er redegørelsen, for at relationskravet er opfyldt, forskelligt.¹³⁹ EU-Domstolen delte i denne dom myndighedernes juridiske analyse op i to dele. Den ene del, som indeholdt oplysninger om ansøgernes navn, fødselsdag, køn mv., blev anset som personoplysninger om asylansøgerne, mens den juridiske analyse isoleret set med myndighedernes bedømmelse og anvendelse af relevant lovgivning ikke var en personoplysning.¹⁴⁰ Det skyldes, at en juridisk analyse ikke kan gøres til genstand for ansøgerens kontrol af dens rigtighed og for en evt. berigtigelse.¹⁴¹ EU-Domstolen begrundede deres afgørelse med, at formålet med asylansøgernes indsigt var at udøve deres ret til at få berigtiget oplysninger om

---

¹³³ Ibid, s.10

¹³⁴ C-434/16 pr. 19

¹³⁵ ibid. pr. 35

¹³⁶ Ibid. pr. 35

¹³⁷ Ibid. pr. 37, 38 og 39

¹³⁸ Ibid. pr. 42 og 43

¹³⁹ De forenede sager, C-142/12 og C-372/12

¹⁴⁰ Ibid. pr. 38, 39 og 40

¹⁴¹ Ibid. pr. 45

dem selv og ikke at sikre deres grundlæggende rettigheder og beskyttelse.¹⁴² EU-domstolen giver dermed asylansøgerne ret til oplysningerne om dem selv, men ikke ret til indsigt i myndighedernes bedømmelse og anvendelse af relevant praksis¹⁴³. Dommen lægger dermed op til, at relationskravet skal kombineres med en formålsfortolkning ift. beskyttelsesinteressen i Databeskyttelsesforordningens artikel 1, stk. 2.

Eftersom det ikke er muligt at dele ejendomsvurderingen op i to dele som i de forenede sager C-142/12 og C-372/12 vil vurdering af, om relationskravet er opfyldt ift. ejendomsvurderingerne bero på en samlet vurdering. Endvidere er det relevant at bemærke, at dom C-434/16 er den nyeste af de to domme, hvorfor det kan konkluderes, at denne udgør retspraksis på området, og dermed er det den fortolkningsmetode, som skal anvendes ift. relationskravet.¹⁴⁴

Datatilsynet har i to afgørelser vedrørende oplysninger om ejendomme behandlet relationskravet ift. formåls- og resultatselementet fremsat i dom C-434/16. De to afgørelser og deres betydning ift. ejendomsvurderingerne fremgår i det nedenstående.

4.3.2.2.1 Journalnummer 2004-323-0101

Datatilsynet har i en afgørelse med journalnummer 2004-323-0101 fastslået, at oplysninger i et offentligt register kan udgøre en personoplysning. Afgørelsen tager udgangspunkt i en forespørgsel fra Randers Kommune om, hvorvidt de kan give terminaladgang til yderligere data i BBR til en specifik virksomhed, som allerede i forvejen har adgang til konkrete data i CPR (Det Centrale Personregister) og BBR. Terminaladgangen beror på oplysninger vedrørende *“Samlet bygningsareal, udnyttet areal af tagetagen, samlet kælderareal, andet areal, areal indbygget garage, areal indbygget carport, areal indbygget udhus, areal udestue, areal lovlig beboelse i kælder, samlet boligareal, samlet erhvervsareal og antal etager.”*¹⁴⁵ Randers Kommune fastslår i deres forespørgsel, at terminaladgangen ikke giver adgang til *“personoplysninger i form af navne eller personnumre”*. Af afgørelsen fremgår det, at Randers Kommune er opmærksom på, at en sådan adgang til personoplysninger, vil stride imod den daværende persondatalov, og at de ikke mener at oplysninger om ejendomme og matrikelnumre udgør en

---

¹⁴² Databeskyttelsesforordningen artikel 1, stk. 2

¹⁴³ De forenede sager, C-142/12 og C-372/12, pr. 45

¹⁴⁴ Ibid., s. 5

¹⁴⁵ Journalnummer 2004-323-0101

personoplysning.¹⁴⁶ Datatilsynet slår dog fast, at sådanne oplysninger er henførbare til ejeren af ejendommen og derfor omfattet af personoplysningsbegrebet i den daværende persondatalovs § 3, nr. 1. Dertil konstaterer Datatilsynet, at eftersom formålet med behandlingen af dataene er at fastsætte en individuel afgift på fjernvarme for den enkelte ejendom, er dette også af betydning for ejeren. Ud fra Artikel 29-gruppens vejledning og EU-domstolens dom i sag C-434/16 er formålelementet, som gennemgået ovenfor, også opfyldt i denne datatilsynsafgørelse, da boligejerens status og adfærd i mange tilfælde påvirkes gennem denne individuelle afgift.

I vurderingsmodellen indsamles tilsvarende oplysninger om bygningen/bygningerne på grunden i BBR. I Datatilsynets afgørelse er oplysningerne, som datatilsynet vurderer som værende omfattet af personoplysningsbegrebet identiske med oplysningerne, som bruges i vurderingsmodellen jf. ovenfor i afsnittet "Ejendomsvurdering".¹⁴⁷ Formålet med behandlingen af oplysningerne er dog ikke ens. I vurderingsmodellen benyttes oplysningerne til at fastsætte værdien af ejendomsvurderingen, hvorimod de af Randers Kommune bruges til at fastsætte en afgift. Formålelementet i vurderingsmodellen må ligesom i Datatilsynets afgørelse derfor anses for opfyldt, da den registrerede, også bliver økonomisk påvirket af ejendomsbeskatningen, som fastsættes på baggrund af ejendomsvurderingen, jf. ovenfor under afsnittet "Ejendomsvurdering".

4.3.2.2.2 Journalnummer 2003-322-0044

En anden af Datatilsynets afgørelser med journalnummer 2003-322-0044 er også relevant ift. relationskravet, da afgørelsen omhandler en klage over offentliggørelsen af en mulig forurening af en sommerhusgrund. Offentliggørelse af den muligt forurenede sommerhusgrund foreligger på en hjemmeside og er baseret på oplysninger, som "*stammer fra Kongeriget Danmarks Handelskalender fra 1970.*"¹⁴⁸ Datatilsynet fastslog i afgørelsen, at der i forbindelse med offentliggørelsen var blevet "*behandlet personoplysninger omfattet af persondatalovens § 1, stk. 1.*" Ifølge Datatilsynet ville behandlingen af personoplysningerne kunne påvirke grundejerens anvendelse af ejendommen og derigennem også få "*en betydning for værdiansættelsen af ejendommen.*"¹⁴⁹ I forbindelse med denne afgørelse er det værd at bemærke, at Datatilsynet fastslår,

---

¹⁴⁶ Ibid.

¹⁴⁷ Bygning

¹⁴⁸ Datatilsynets årsberetning 2003 s. 119

¹⁴⁹ Ibid., s. 119

at der sker en behandling af personoplysninger, men eftersom offentlighedens interesse i offentliggørelsen af oplysningerne vejer tungere end den registreredes interesse i ikke at få dem offentliggjort, samt at offentliggørelsen er hjemlet i lov om forurenede jord, som pålagde Vest-sjællands Amt at kortlægge herunder registrere *“forurenede og muligt forurenede arealer (...) på to vidensniveauer.”*¹⁵⁰, er offentliggørelsen ifølge Datatilsynet lovlig.

Afgørelsen er relevant for ejendomsvurderingerne, da afgørelsen viser, at formålselementet i relationskravet gør, at oplysninger om ejendommen - og i dette tilfælde grundens tidligere anvendelse - udgør personoplysninger omfattet af persondataloven. Oplysninger om ejendommens tidligere anvendelse bruges i vurderingsmodellen som et forhold, som Vurderingsstyrelsen manuelt ser på,¹⁵¹ eller oplysningen bruges som begrundelse for et tillæg eller nedslag i den endelige ejendomsvurdering.¹⁵² Ved denne form for oplysning om ejendommen, sker ændringen eller den mulige ændring i ejendomsvurderingen ved en klage eller indsigelse indgivet af ejeren på baggrund af den fastsatte ejendomsvurdering. Såfremt ejeren af ejendommen ikke indgiver en klage eller gør indsigelse, vil sådan oplysninger ikke blive medtaget i vurderingsmodellen.¹⁵³ Denne adgang til indsigelse og klage vil blive gennemgået senere i specialet.

4.3.2.2.3 Persondataloven ift. GDPR

For at afgøre betydningen af Datatilsynets afgørelser ovenfor er det relevant at undersøge de anvendte lovbestemmelser ift. Databeskyttelsesforordningen. Datatilsynets afgørelser er dateret tilbage til 2003 og 2004, hvor Datatilsynets afgørelser var baseret på Persondataloven. Persondataloven er udarbejdet på baggrund af *EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 95/46/EF* og blev implementeret i dansk lovgivning d. 1. juli 2000, men er sidenhen blevet erstattet af Databeskyttelsesforordning og Databeskyttelsesloven jf. afsnittet “Databeskyttelseslovgivningen”. Dette er også nærmere gennemgået ovenfor i afsnittet “Databeskyttelseslovgivningen”.

I nyere EU-Domstols afgørelser bruger EU-Domstolen tidligere retspraksis, afsagt efter Databeskyttelsesdirektivets bestemmelser som fortolkningsgrundlag, når de skal foretage afgørelser

---

¹⁵⁰ Ibid., s. 118

¹⁵¹ Forhold, vi ser på

¹⁵² Tillæg og nedslag

¹⁵³ Forhold, vi ser på

Tillæg og nedslag

ift. Databeskyttelsesforordningen. Her kan bl.a. nævnes C-604/22 som eksempel. EU-Domstolens dom C-604/22 henviser i præmis 39 til dom C-582/14, hvor EU-domstolens forståelse af ordet “*indirekte*” fastslås. Dom C-582/14, som EU-Domstolen i denne dom refererer til, er afsagt efter Databeskyttelsesdirektivet. Dette er en af mange EU-Domstols afgørelser, hvor EU-Domstolen refererer til tidligere retspraksis efter Databeskyttelsesdirektivet. Udover Dom C-582/14 kan bl.a. nævnes C-40/17¹⁵⁴, C-210/16¹⁵⁵ og C-25/17¹⁵⁶, hvori der refereres til C-101/01 og C-131/12 som fortolkningsgrundlag for behandlingsbegrebet og den registreredes rettigheder. På baggrund af EU-Domstolens retspraksis kan det dermed konkluderes, at retspraksis efter Databeskyttelsesdirektivet og Persondataloven også kan bruges som fortolkningsgrundlag for Databeskyttelsesforordningen.

I Datatilsynet afgørelser anvendes Persondatalovens §1, stk. 1, §2, stk. 1, §3, stk. 1, §5 og §6 ift. kategoriseringen af ejendommens oplysninger som personoplysninger samt behandlingshjemmel for behandlingen af personoplysninger. Bestemmelserne i Persondataloven findes tilsvarende i Databeskyttelsesforordningen, hvor artikel 1 og 2 svarer til Persondatalovens §1, stk. 1 og §2, stk. 1. Databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1 svarer til §3, stk. 1 i Persondataloven og Databeskyttelsesforordningens artikel 5 og 6 svarer til Persondatalovens §5 og §6. Datatilsynets afgørelser vil dermed godt kunne bruges som fortolkningsgrundlag, velvillende at det er administrativ praksis jf. ovenfor i afsnittet “Metode”.

4.3.2.2.4 Sammenholdelse af datatilsynets afgørelser

De tre Datatilsyns afgørelser gennemgået ovenfor viser, at Datatilsynet i praksis anser oplysninger vedrørende ejendomme, som omfattet af Persondataloven og derigennem Databeskyttelsesforordningen og dermed også som omfattet af personoplysningsbegrebets relationskrav. Af afgørelserne ovenfor kan det udledes, at såfremt oplysninger om ejendommene har betydning for boligejerens status og adfærd, er relationskravet opfyldt, og dermed kan oplysningerne siges at være “*om*” ejeren.

Datatilsynet lægger i afgørelserne vægt på, at behandlingen af oplysningerne har indflydelse på ejerens anvendelse af ejendommen og betydning for ejendomsvurderingen. Datatilsynet tillægger formåls- og resultatselementet væsentlig betydning i deres afgørelser, idet formålet og

---

¹⁵⁴ C-40/17 pr. 50 og 66-69

¹⁵⁵ C-210/16, pr 28-35

¹⁵⁶ C-25/17 pr 41-43

resultatet af behandling af oplysningerne medfører, at ejerens økonomiske situation og interesse indirekte påvirkes af behandlingen. Det tredje element, indholdselementet, anses ikke for opfyldt i afgørelserne, da oplysningerne ikke er direkte henførbare til ejeren jf. ovenfor om indholdselementet.

Endvidere er det relevant at bemærke at Datatilsynet fastslår at oplysninger fra BBR og OIS kan udgøre personoplysninger, såfremt indholds-, formåls eller resultatselementet er opfyldt. Disse offentlige registre anvendes også ved indsamlingen af oplysninger til vurderingsmodellen jf. ovenfor i afsnittet "Ejendomsvurdering", hvilket taler for, at relationskravet er opfyldt.

4.3.2.2.5 Den nedre grænse

Grænsen for, hvornår formåls- og resultatselementet kan anvendes, kan ikke udledes af de to sidst omtalte Datatilsynsafgørelser jf. afgørelserne ovenfor. Afgørelserne viser en bred anvendelse af formåls- og resultatselementet på ejendomsoplysningerne, så længe oplysningerne som behandles, er i relation med ejerens status, adfærd og interesse. I endnu en Datatilsynsafgørelse omhandlende Google Street View-køretøjer og deres optagelser fra veje og gader¹⁵⁷ har Datatilsynet fastlagt, at de indsamlede oplysninger fra køretøjerne også udgør personoplysninger jf. Databeskyttelsesforordningen artikel 4, stk. 1, nr. 1.¹⁵⁸

Af afgørelsen fremgår det, at indsamlingen af oplysningerne om ejendommene sker til "*brug for Googles internet tjenester*". Oplysningerne, som indsamles i form af fotografiske billeder, bliver offentliggjort på Googles egne internet tjenester og dermed er offentlige for alle. Offentliggørelsen af oplysningerne "*om*" ejeren gør, at alle har adgang til personoplysninger om ejeren, og grænsen for hvornår formålet med behandlingen er tilstrækkelig, må dermed siges at være lav.¹⁵⁹

Denne metode til indsamling af relevant data til ejendomsvurderingerne er også tilladt jf. Ejendomsvurderingslovens § 60, stk. 1. Ejendomsvurderingslovens kapitel 12 giver Told- og Skatteforvaltningen herunder Vurderingsstyrelsen tilladelse til at foretage fysiske udvendige besigtigelser fra såvel offentlige som private positioner.¹⁶⁰ Derudover giver kapitel 12 i Ejendomsvurderingsloven Vurderingsstyrelsen tilladelse til at anvende billedmateriale taget fra luften

---

¹⁵⁷ Journalnummer: 2009-42-1666

¹⁵⁸ Ibid.

¹⁵⁹ Ibid.

¹⁶⁰ Ejendomsvurderingsloven §§ 59 og 92

eller offentlige positioner, så længe det er nødvendigt for formålet med ejendomsvurderingen.¹⁶¹

Vurderingen af, om formåls- og resultatselementet er opfyldt ift. ejendomsvurderingerne, må på baggrund af Google street afgørelsen derfor bero på en let vurdering, hvor der ikke skal meget til for at statuere opfyldelse. Eftersom Datatilsynets afgørelser behandler de samme data som ejendomsvurderingerne og formålene med indsamlingen af dataene i ejendomsvurderingerne må siges at påvirke den registrerede på tilsvarende måde som i datatilsynets afgørelser, vurderes det, at relationskravet indirekte er opfyldt gennem ejendomsbeskatningens påvirkning af den registrerede jf. ovenfor i afsnittet "Relationskravet"

4.3.2.3 Opsummering på relationskravet

Det kan på baggrund af det ovenfor gennemgåede konkluderes, at relationskravet indirekte er opfyldt gennem ejendomsbeskatningens påvirkning på den registreredes status, adfærd og interesser. Dette kan konkluderes på baggrund af EU-Domstolens dom C-434/16, som fastsætter betingelserne for relationskravets opfyldelse, Datatilsynets afgørelser, som specifikt omhandler oplysninger, der kan sidestilles med oplysningerne i vurderingsmodellen, er den nedre grænse for, hvornår de fastsatte betingelser i EU-Domstolens dom C-434/16 kan anvendes.

Konklusionen af at relationskravet er opfyldt leder videre til vurderingen af, om identifikationskravet er opfyldt jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1, nr. 1.

4.3.3 Identifikationskravet

Identifikationskravet skal ligesom informations- og relationskravet nærmere undersøges gennem vejledninger og retspraksis for at klarlægge kravets opfyldelse ift. ejendomsvurderingerne. Artikel 29-gruppen udarbejdede i 2007 en vejledning til, hvordan personoplysningsbegrebet

---

¹⁶¹ Ejendomsvurderingsloven kapitel 12

skulle forstås, som omtalt ovenfor. Heri indgik også identifikationskravet opfyldelse og anvendelsen af identifikationskravet ift. behandlingen af personoplysninger.¹⁶² På trods af denne vejledning er opfyldelsen af identifikationskravet stadig ikke på plads.¹⁶³ Artiklen “*Personoplysningsbegrebets krav om identifikation af Kasper Bjerre Hendrup Andersen*” fremlægger problematikken med den uens fortolkning af identifikationskravet på tværs af medlemsstaternes tilsynsmyndigheder, herunder også EU-domstolen og EU-retten. Så hvordan skal man forholde sig til identifikationskravet?¹⁶⁴

Retspraksis fra EU-domstolen og EU-retten¹⁶⁵ viser, at begge retsinstanser anvender forskellige identifikationsformer til at afgøre, om en person er identificeret eller identificerbar. Identifikationsformerne dækker ifølge artiklen “*Personoplysningsbegrebets krav om identifikation - Hvornår er en fysisk person ”identificeret eller identificerbar” i GDPR’s forstand?” af Kasper Bjerre Hendrup Andersen over identifikationstesten*. Identifikationstesten består af et første led, som vurderer, hvornår en person er identificeret, og andet led, som vurderer, hvornår en person er identificerbar. Såfremt første led identificerer den fysiske person, gennemføres andet led ikke.¹⁶⁶ Dette fastslås endvidere også i dom C-582/14 pr. 38-41, hvor EU-domstolen fastslår, at identifikationen af den fysiske person både kan ske gennem direkte og indirekte identifikation. Identifikationstesten anvendes dermed som en samlet betegnelse for vurderingen af identifikationskravet, som gennemgås i dette afsnit af specialet.¹⁶⁷

Ifølge Databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1, nr. 1, kan en fysisk person identificeres, såfremt oplysningen er henførbart til den pågældende person. Som nævnt ovenfor under afsnittet “Personoplysninger” og i andet led af bestemmelsen kan denne oplysning være “*et navn, et identifikationsnummer, lokaliseringsdata, en onlineidentifikator eller et eller flere elementer, der er særlige for denne fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet*”. Udover de opremsede indikatorer, som fremgår af Databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1, nr. 1, 2. led, findes der også andre oplysninger, som må anses som værende en personoplysning.¹⁶⁸ Disse oplysninger kan bl.a identificeres gennem

---

¹⁶² Artikel 29-gruppen: “Udtalelse nr. 4/2007 om begrebet personoplysninger”, s. 12-17

¹⁶³ Hendrup Andersen, Kasper Bjerre, (2023), Personoplysningsbegrebets krav om identifikation, Juristen nr. 3 s.117-119

¹⁶⁴ Ibid., s.117-119

¹⁶⁵ C-582/14 pr. 43 & Databeskyttelsesforordningen præambelbetragtning. 26

¹⁶⁶ Hendrup Andersen, Kasper Bjerre, (2023), Personoplysningsbegrebets krav om identifikation, Juristen nr. 3, s. 117-118

¹⁶⁷ Ibid., s.117-119

¹⁶⁸ Databeskyttelsesforordningen artikel. 4, stk. 1, nr. 1, 2. led

indirekte identificering.¹⁶⁹ Identifikationskravet indeholder ud over den indirekte identificering også en direkte identificering. Under henholdsvis den indirekte- og direkte identificering findes to underkategorier. Disse gennemgås i nedenstående afsnit.

4.3.3.1 Identifikationsformerne

Der findes fire identifikationsformer, som hører under den direkte og indirekte identificering. Disse identifikationsformer er direkte identificeret, indirekte identificeret, direkte identificerbar og indirekte identificerbar. Nedenfor fremgår en nærmere beskrivelse af disse fire identifikationsformer.¹⁷⁰

Direkte identificeret er, når identificering baseres på direkte henførbare oplysninger om den pågældende person, såsom navn, fødselsdato eller telefonnummer.¹⁷¹

Indirekte identificeret er, når det er muligt for den dataansvarlige at identificere personen, på baggrund af flere oplysninger uden at vedkommende skal ud og indsamle supplerende oplysninger om personen. Det vil altså sige, at hvis det er muligt for den dataansvarlige at identificere personen på baggrund af flere forskellige ikke direkte oplysninger om vedkommende, som er til rådighed for den dataansvarlige, så er den fysiske person indirekte identificeret.¹⁷²

Direkte identificerbar er, når den dataansvarlige ikke har adgang til en direkte identifikator for den pågældende person, men at det må vurderes, at der med stor sandsynlighed vil blive givet adgang til identifikatoren, således at vedkommende kan identificeres.¹⁷³

Indirekte identificerbar er, når den dataansvarlige ikke kan identificere den pågældende person med de oplysninger vedkommende har til rådighed, men at den dataansvarlige vil indhente flere oplysninger, uden at det kræver urimelige midler jf. Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 26.¹⁷⁴

Ved identifikationsformerne, indirekte identificeret, direkte identificerbar og indirekte identificerbar kræves der yderligere oplysninger. De yderligere oplysninger vil gennem identifice-

---

¹⁶⁹ Hendrup Andersen, Kasper Bjerre, (2022), Databeskyttelsesforordningens personoplysningsbegreb, Juristen nr. 6, s.230

¹⁷⁰ Ibid, s.228

¹⁷¹ Ibid, s.229

¹⁷² Ibid, s.230

¹⁷³ Ibid, s.230

¹⁷⁴ Ibid, s.230

ringen føre til, at både identifikationskravet og personkravet opfyldes, da den pågældende person herved bliver identificeret.¹⁷⁵ Personkravet vil blive gennemgået nærmere senere i specialet. For at vurdere, om det overhovedet er nødvendigt at undersøge, om der er yderligere oplysninger til stede, er det relevant at undersøge, hvilke oplysninger i vurderingsmodellen, der kan kategoriseres som identifikatorer.

De oplysninger, som i vurderingsmodellen kan kategoriseres som identifikatorer, er ift. identifikationskravet, BBR-oplysningerne, herunder adresse, matrikel nr. og hovedsageligt ejendommens indhold. Oplysningerne i ejendomsvurderingerne udgør objekts- og ejendomsrelaterede oplysninger.¹⁷⁶ De objekts- og ejendomsrelaterede oplysninger har ikke nogen direkte forbindelse til ejeren. De kan derfor ikke gøres til genstand for den direkte identificering af ejeren jf. ovenfor under identifikationsformerne. Det er derfor kun relevant at undersøge om den indirekte identifikation kan identificere den registrerede.

For at den fysiske person kan identificeres i vurderingsmodellen kræver det derfor supplerende oplysninger. For at de supplerende oplysninger kan indgå i identificeringen af den fysiske person, skal det vurderes om denne oplysning udgør et middel, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse til at identificere eller udpege den pågældende person.¹⁷⁷

4.3.3.2 Rimelige hjælpemidler

Af præambelbetragtning nr. 26 fremgår det, at identificeringen både kan være direkte eller indirekte, og at alle midler ved identificeringen af den fysiske person bør tages i betragtning, såfremt de med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse til at identificere, herunder udpege, den pågældende person.¹⁷⁸

Det er derfor relevant at undersøge hvilke midler, der betragtes som med rimelighed at kunne blive bragt i anvendelse til at identificere den pågældende person.¹⁷⁹

Det fremgår endvidere af præambelbetragtning nr. 26, at hvis midlet skal anses som med rimelighed at kunne blive bragt i anvendelse, bør alle objektive forhold tages i betragtning, herunder

---

¹⁷⁵ Ibid, s.228-231

¹⁷⁶ Oplysninger i BBR

¹⁷⁷ Databeskyttelsesforordningen præambelbetragtning nr. 26

¹⁷⁸ Databeskyttelsesforordningen præambelbetragtning nr. 26

Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 242

¹⁷⁹ Databeskyttelsesforordningen præambelbetragtning nr. 26

omkostninger og tid, som anvendes i forbindelse med identificeringen. Til vurdering af, om midlet anses som rimeligt at anvende, skal den teknologiske udvikling på behandlingstidspunktet også tages i betragtning.¹⁸⁰ Såfremt anvendelsen af midlerne ikke kan anses for at være rimelige ift. de objektive forhold, må oplysningerne anses for at være anonyme oplysninger og dermed ikke omfattet af Databeskyttelsesforordningen.¹⁸¹

Moderne teknologi kan i nogle tilfælde identificere de anonyme oplysninger, således at de kan henføres til en fysisk person. I disse tilfælde kategoriseres de reidentificerede oplysninger som personoplysninger og er derfor omfattet af Databeskyttelsesforordningens materielle anvendelsesområde¹⁸² I C-582/14 fastslår EU-Domstolen tilsvarende som nævnt ovenfor, at personoplysningsbegrebet ikke er et objektivt begreb, og at hjælpemidlet til identificeringen skal tages i betragtning, hvilket også er nævnt tidligere. Det skyldes, at det i nogle tilfælde kun er få dataansvarlige, der vil være i stand til at identificere den fysiske person ud fra de tilgængelige oplysninger, og at yderligere oplysninger derfor skal tages i betragtning som et supplerende middel.¹⁸³

Ift. Ejendomsvurderingen og oplysningerne i vurderingsmodellen vurderes det i det følgende, om de danske offentligt tilgængelige og myndighedstilgængelige registre kan fungere som supplerende midler i forbindelse med identificeringen af ejeren.¹⁸⁴

Tinglysningsregistret, som indeholder direkte oplysninger om ejeren af ejendommen, kan være relevant i forbindelse med den indirekte identifikation.¹⁸⁵ Gennem sammenholdelse af oplysningerne i f.eks. Tinglysningsregistret og objekts- og ejendomsrelaterede oplysninger indeholdt i vurderingsmodellen, vil det være muligt indirekte at identificere ejeren af ejendommen. Derudover har de offentlige myndigheder i den digitale forvaltning allerede skabt en omfattende profil om den registrerede. Profilen gør, at den registrerede bliver transparent og nemmere at identificere.¹⁸⁶ Lovligheden af sammenholdelsen af ejendomsvurderingen med den

---

¹⁸⁰ Databeskyttelsesforordningen præambelbetragtning nr. 26

¹⁸¹ Databeskyttelsesforordningen præambelbetragtning nr. 26

Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 256

¹⁸² Blume, Peter. (2018). Den nye persondataret, s.71

¹⁸³ Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 247

C-582/14 pr. 45 og 46

¹⁸⁴ Henstilling nr. 01/2020 om foranstaltninger s. 33, fodnoten

¹⁸⁵ Tinglysning

¹⁸⁶ Blume, Peter. (2018). Databeskyttelsesret, s. 204

myndighedsskabte profil og de andre offentlige tilgængelige registre forudsætter, at behandlingsprincipperne i Databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk.1, er opfyldt. Ejendomsvurderingens overholdelse af behandlingsprincipperne vil blive gennemgået senere i specialet. Sammenholdelsen af oplysningerne i ejendomsvurderingen med yderligere oplysninger fra de ovenfor nævnte midler, herunder de offentlige registre og den myndighedsskabte profil, er dermed mulig. Det bliver derfor relevant at undersøge om denne sammenholdelse udgør et middel, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse.¹⁸⁷

Skatteforvaltningen, herunder Vurderingsstyrelsen, har som følge af deres position i den offentlige forvaltning derudover allerede lovhjemmel til den store mængde data fra tinglysningsregistret og andre offentlige registre jf. Ejendomsvurderingslovens §55, stk. 2. Lovhjemlen sikrer datagrundlaget for vurderingsmodellen, og at der indhentes en tilstrækkelig mængde data til at opfylde officialprincippet jf. Ejendomsvurderingslovens §55, stk. 2. Sker identifikationen derfor gennem denne lovhjemmel, vurderes det, at Vurderingsstyrelsen har en tilstrækkelig stor mængde data til rådighed til at sammenholde oplysningerne i de forskellige offentlige registre og derigennem identificere ejeren af ejendommen. Denne sammenholdelse vurderes ikke at være for omkostningsfuld eller tidskrævende, da den teknologiske udvikling hele tiden gør sammenholdelsen nemmere jf. Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 26.

Det vurderes endvidere også, at oplysninger som adresse, ejendommens indhold, samt de omkringliggende omgivelser må siges at kunne sammenholdes med andre oplysninger - herunder f.eks. Google Street View-køretøjer og deres optagelser fra veje og gader jf. Datatilsynets afgørelse om Google Street Views køretøjer.¹⁸⁸ Sammenholdelsen med oplysninger fra Google Street Views køretøjer vil skulle ske gennem Googles egen hjemmeside "*Google Maps*". Yderligere kan hjemmesiden, Krak.dk nævnes som en mulig kilde til at sammenholde oplysningerne. Sammenholdelsen af oplysningerne i vurderingsmodellen og oplysningerne fra "*Google Maps*" og Krak.dk vurderes ej heller at være for omkostningsfulde eller tidskrævende grundet den teknologiske udvikling. Muligheden for at anvende disse ift. overholdelsen af behandlingsprincipperne i Databeskyttelsesforordningen vil også blive gennemgået senere.

Sammenholdelsen må, eftersom den offentlige myndighed har adgang til alle registre jf. Ejendomsvurderingsloven §55, stk.2, ikke anses for umulig eller uforholdsmæssigt byrdefuldt at

---

¹⁸⁷ Blume, Peter. (2018). Databeskyttelsesret, s. 206

¹⁸⁸ Journalnummer: 2009-42-1666

foretage.¹⁸⁹ Det må dermed vurderes, at sammenholdelsen af oplysningerne i vurderingsmodellen med oplysningerne fra de offentlige registre anses som et rimeligt middel jf. ejendomsvurderingsloven §55, stk. 2.

Identifikationskravet anses dermed som opfyldt jf. ovenfor Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtninger og EU-Domstolens retspraksis.¹⁹⁰

Sammenholdelsen af oplysningerne gennem identifikationstesten resulterer dermed i, at den fysiske person er indirekte identificeret, og at identifikationskravet dermed er opfyldt.¹⁹¹ Det skal derfor undersøges, om personkravet jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1, nr. 1 er opfyldt.

4.3.4 Personkravet

Den sidste af de fire kumulative krav er, som det også fremgår af Databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1, nr. 1., at behandlingen skal vedrøre ”en fysisk person” for at være omfattet af Databeskyttelsesforordningens materielle anvendelsesområde. Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 2 fastslår, at retten til beskyttelse er universel i den forstand, at alle fysiske personer er omfattet uanset køn, alder, nationalitet eller bopæl.¹⁹² Formålet med det sidste kumulative krav er således, at identificere, hvilke retssubjekters oplysninger der præcist er beskyttet af Databeskyttelsesforordningens bestemmelser. Kravet om, at det skal være en fysisk person, hænger gennem identifikationen af den fysiske person derfor tæt sammen med identifikationskravet.¹⁹³

I identifikationskravet, som forklaret ovenfor, indgår personkravet også implicit i de tilfælde, hvor identifikationsformerne, indirekte identificeret, indirekte identificerbar og direkte identificerbar, bruges til at identificere den fysiske person. Disse former for identifikation er mere komplicerede end den direkte identificering, hvorfor indsamlingen af oplysningerne til at identificere den fysiske person også vil lede frem til opfyldelsen eller afvisningen af personkravet.

---

¹⁸⁹ Ejendomsvurderingsloven §55, stk. 2

¹⁹⁰ C-582/14 pr. 43 og Databeskyttelsesforordningen præambelbetragtning nr. 26

¹⁹¹ Hendrup Andersen, Kasper Bjerre, (2022), Databeskyttelsesforordningens personoplysningsbegreb, Juristen nr. 6, s.230

¹⁹² Artikel 29-gruppen: “Udtalelse nr. 4/2007 om begrebet personoplysninger”, s.21-22

¹⁹³ Hendrup Andersen, Kasper Bjerre, (2022), Databeskyttelsesforordningens personoplysningsbegreb, Juristen nr. 6, s.228

Det er derfor kun ved den direkte identificering, at personkravet er relevant jf. ovenfor omkring identifikationsformerne.

Personkravet bruges derfor til at afgøre, hvilken oplysning, der skal behandles efter Databeskyttelsesforordningens bestemmelser som værende en personoplysning, når der er tale om en direkte identificering af den fysiske person. Det er oftest oplysninger som navn eller andet, der er unikt om den enkelte person. I de få tilfælde, hvor den direkte identificering alligevel ikke kan bruges til at opfylde personkravet pga. et meget almindeligt navn eller intet unikt ved den pågældende person, vil man skulle søge tilbage til identifikationskravet og derigennem identificere den fysiske person.¹⁹⁴

Personkravet understøttes også af FN's verdenserklæring om menneskerettigheder, hvori artikel 6 giver ethvert menneske ret til at blive anerkendt som et retssubjekt overalt på jorden. Den registrerede får derigennem evnen til at være genstand for rettigheder og pligter. Disse rettigheder og pligter gælder uanset hvilken af identifikationsformerne, der anvendes i identifikations testen jf. ovenfor i afsnittet "Identifikationskravet".

Databeskyttelsesforordningen beskytter modsætningsvist ikke oplysninger om juridiske personer. Ifølge Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 14 omfattes virksomheder, som er oprettet som juridiske personer, ikke. Ved enkeltmandsvirksomheder og interessentselskaber hæfter ejeren/ejerne personligt, og adskillelsen af den juridiske enhed og den fysiske person, er derfor ikke mulig. Oplysningerne om de to selskabsstrukturer vil, såfremt de opfylder alle fire kumulative krav som gennemgået ovenfor, være omfattet af GDPR.¹⁹⁵

Vurderingen af, om personkravet er opfyldt, er, på baggrund af ovenstående, derfor en relativ enkel proces. Når vurderingen af den fysiske person igennem identifikatorerne er tilpas nem, jf. den direkte identificering, har personkravet en betydning og i de tilfælde, hvor oplysningerne komplicerer identifikationen, har personkravet ikke nogen betydning, da identificeringen af personen da sker i identifikationskravet som forklaret ovenfor.¹⁹⁶ Som gennemgået ovenfor i

---

¹⁹⁴ Ibid. s.229

¹⁹⁵ Artikel 29-gruppen: "Udtalelse nr. 4/2007 om begrebet personoplysninger", s.23-24

Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2025). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 257

Justitsministeriets betænkning nr. 1565, Del 1, Bind 1, s. 45-46

¹⁹⁶ Hendrup Andersen, Kasper Bjerre, (2022), Databeskyttelsesforordningens personoplysningsbegreb, Juristen nr. 6, s.229-230

afsnittet om identifikationskravet, bliver personkravet i ejendomsvurderingerne opfyldt gennem den indirekte identificering og personkravet er derfor opfyldt.

4.3.5 Delkonklusion

På baggrund af det ovenfor gennemgåede kan det konkluderes, at oplysningerne, som indsamles i forbindelse med ejendomsvurderingerne, opfylder de fire kumulative krav i definitionen af en personoplysning. Dette gælder både ift. vurderingen af de enkelte krav, men også som en samlet helhedsvurdering af de indsamlede oplysningers karakter, deres rolle i ejendomsvurderingen, samt oplysningernes indirekte tilknytning til den identificerbare fysiske person.

For det første er informationskravet opfyldt, idet oplysningerne, som indsamles i de offentlige registre, er omfattet af informationskravets brede anvendelsesområde. Dernæst er relationskravet opfyldt. Til at understøtte relationskravets opfyldelse, er der anvendt tre datatilsynsavgørelser, som behandler relationskravet, ift. om oplysningerne tilknyttet en ejendom kan anses for tilsvarende at være om en fysisk person. Oplysningerne, som behandles i datatilsynets afgørelser, er sammenlignelige med oplysningerne indsamlet til beregningen af ejendomsvurderingen. Datatilsynets afgørelser fastslår, at oplysningerne udover at sige noget om ejendommen, også i praksis kan anvendes til at belyse den registreredes økonomiske og skattemæssige forhold, idet den fastsatte ejendomsvurdering danner grundlag for ejendomsbeskatningen og derigennem også indirekte påvirker den registreredes økonomiske situation.

Relationskravets formålselement behandles tilsvarende i datatilsynets afgørelser, hvor det med udgangspunkt i tidligere retspraksis herunder C-434/16 fastslås, at formålselementet er opfyldt. Opfyldelsen af formålselementet kan tilsvarende flyttes over på ejendomsvurderingerne, hvor den registreredes status og adfærd påvirkes gennem ejendomsbeskatningen. Relationskravet kan dermed ud fra gennemgangen af datatilsynets afgørelser og EU-domstolens retspraksis anses for opfyldt.

Identifikationskravet må også anses for opfyldt. De objekts- og ejendomsrelaterede oplysninger, som er indeholdt i ejendomsvurderingen, har ikke nogen direkte forbindelse til den registrerede, hvorfor identifikationen af den registrerede skal ske gennem indirekte identifikation. Gennem rimelige midler, herunder sammenholdelse af oplysningerne med andre for

Vurderingsstyrelsens tilgængelige registre, vurderes det, at identifikationen indirekte er mulig og lovmæssigt begrundet i Ejendomsvurderingslovens §55, stk. 2

Det sidste af de fire kumulative krav, personkravet, må også anses for opfyldt. Personkravet opfyldes gennem den indirekte identifikation af den fysiske person i identifikationskravet.

Konklusionen af ovenstående bliver hermed, at oplysningerne indeholdt i ejendomsvurderingerne, udgør en personoplysning i Databeskyttelsesforordningens forstand jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1, nr. 1. Dette gør, at oplysningerne indeholdt i ejendomsvurderingerne, er omfattet af Databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde jf. ovenfor i afsnittet “Det materielle og territoriale anvendelsesområde”, hvilket medfører, at behandlingen af disse skal ske i overensstemmelse med bestemmelserne i Databeskyttelsesforordningen.

Delkonklusionen peger således i retning af en videre undersøgelse af ejendomsvurderingssystemets bagvedliggende processer, modeller og procedurer. Dette indebærer en nærmere undersøgelse af det tekniske og retslige i ejendomsvurderingerne. I den forbindelse er det nærliggende at undersøge om den måde, hvorpå ejendomsvurderingen fastsættes, indebærer en sådanne grad af automatisering, at ejendomsvurderingerne kan kvalificeres som en automatisk individuel afgørelse jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1.

5. Automatiske individuelle afgørelser

Databeskyttelsesforordningens artikel 22 har overskriften “*Automatiske individuelle afgørelser, herunder profilering*”. Artikel 22 refererer dermed både til automatiske individuelle afgørelser og profilering i samme bestemmelse, og bestemmelsen har dermed to centrale anvendelsesområder.¹⁹⁷ Det ene anvendelsesområde er profilering. Profilering defineres i Databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 4. som “*enhver form for automatisk behandling af personoplysninger, der består i at anvende personoplysninger til at evaluere bestemte personlige forhold vedrørende en fysisk person, navnlig for at analysere eller forudsige forhold vedrørende den fysiske persons arbejdsindsats, økonomiske situation, helbred, personlige præferencer, interesser, pålidelighed, adfærd, geografisk position eller bevægelser*”. Definitionen af profilering

---

¹⁹⁷ Databeskyttelsesforordningen artikel 22, stk. 1

kan inddeles i tre kumulative krav, som skal være opfyldt for, at der er tale om profilering.

Disse tre elementer er:

- 1) Automatisk behandling,
- 2) grundlaget for behandlingen skal være personoplysninger
- 3) formålet skal være evaluering af bestemte personlige forhold.¹⁹⁸

Da formålet med ejendomsvurderingerne ikke er at evaluere bestemte personlige forhold, men derimod en ejendom med det formål at fastsætte en ejendomsvurdering, er profilering ikke relevant at undersøge nærmere. Der vil derfor blive fokuseret på den del af artikel 22, der vedrører automatiske individuelle afgørelser.

Det andet anvendelsesområde er, som nævnt, automatiske individuelle afgørelser. Af artikel 22, stk. 1 fremgår det, at automatiske afgørelser "*alene er baseret på automatisk behandling*". En behandling defineres ved at være "*enhver aktivitet eller række af aktiviteter — med eller uden brug af automatisk behandling — som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for*"¹⁹⁹, hvortil der følger en ikke udtømmende opremsning af eksempler jf. ovenfor i afsnittet "Behandling". Ejendomsvurderingen udgør på baggrund af ovenstående en behandling af personoplysninger, hvorfor det i dette afsnit skal undersøges, om denne behandling kan anses som automatisk og omfattet af artikel 22, stk. 1.

For at ejendomsvurderingen kan refereres til som værende en automatisk behandling, jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1, kræver det, at behandlingen sker ved brug af teknologiske midler uden menneskelig indgriben.²⁰⁰ Vurderingsmodellen fastsætter ejendomsvurderingen ved hjælp af digitaliserede systemer baseret på matematiske modeller.²⁰¹ De digitaliserede systemer opfylder kravet i artikel 22, stk.1 om, at behandlingen skal ske ved brug af teknologiske midler, da ordet "*teknologi*" betyder "*anvendelse af videnskabelig viden og tekniske hjælpemidler til praktiske formål, fx til løsning af bestemte produktions- og arbejdsopgaver*".²⁰² Anvendelsen af de digitaliserede systemer i ejendomsvurderingerne er at sidestille med, at behandlingen skal ske ved brug af teknologiske midler, da de digitaliserede systemer i

---

¹⁹⁸ Artikel 29-gruppen "Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679", s.6-8

¹⁹⁹ Databeskyttelsesforordningen artikel 4, stk.1, nr. 2

²⁰⁰ Artikel 29-gruppen "Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679", s.8

²⁰¹ Bilag 11-26

²⁰² Den Danske Ordbog: Teknologi

ejendomsvurderingerne anvendes som et teknisk hjælpemiddel til at løse en bestemt arbejdsopgave i Vurderingsstyrelsen. Det bliver hermed relevant at undersøge, om ejendomsvurderingerne er genstand for en automatisk individuel afgørelse omfattet af artikel 22.

Artikel 22 indeholder tre kumulative betingelser, som skal være til stede, for at bestemmelsen kan anvendes. De tre kumulative betingelser er

- 1) at der skal foreligge en *“afgørelse”*,
- 2) som *“alene er baseret på en automatisk behandling”*, der har
- 3) *“retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker den pågældende”*²⁰³

Ift. at der skal foreligge en afgørelse, henvises der til, at der skal foreligge en form for retsakt, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker den pågældende.²⁰⁴ Den første betingelse skal ud fra retspraksis fortolkes bredt således, at den omfatter alle former for automatiske behandlinger.²⁰⁵ Ejendomsvurderingerne indeholder, som gennemgået ovenfor i afsnittet *“Ejendomsvurdering”*, modelberegninger herunder komplicerede matematiske beregningsmodeller.²⁰⁶ Spørgsmålet bliver, om den modelberegnete ejendomsvurdering udgør en afgørelse i form af fastsættelsen af ejendomsvurderingen. Den anden betingelse henviser til, at afgørelsen alene må bero på en automatisk afgørelse og dermed ikke have nogen betydelig menneskelig indblanding. Den menneskelige indgriben kan ske på mange forskellige måder og med forskellige betydning ift. indsatsen, der er lagt i det menneskelige indgreb.²⁰⁷ Derudover skal ejendomsvurderingen have retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirke den pågældende for at være omfattet af artikel 22's anvendelsesområde. Retsvirkningen eller den tilsvarende påvirkning på den pågældende afhænger af, hvilken behandling der er tale om.²⁰⁸ De tre kumulative betingelser vil derfor blive gennemgået nærmere i det nedenstående.

5.1 *“Afgørelser”*

For at ejendomsvurderingen er omfattet af artikel 22, stk. 1, kræver det, at ejendomsvurderingen kan klassificeres som en afgørelse jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1. Der findes ikke nogen direkte definition i Databeskyttelsesforordningen, som definerer, hvad en

---

²⁰³ Dom C-634/21 pr. 43

²⁰⁴ Ibid., pr. 44

²⁰⁵ Ibid., pr. 46

²⁰⁶ Bilag 1, s. 20

²⁰⁷ Databeskyttelsesforordningen præambelbetragtning nr. 71

²⁰⁸ Databeskyttelsesforordningen artikel 22

afgørelse er. Ud fra retspraksis kan det udledes, at ordet “*afgørelser*” “*kan omfatte flere handlinger, som kan berøre den registrerede på mange måder*”.²⁰⁹ Dette skal forstås således, at afgørelser favner bredt og funktionelt og omfatter alle behandlinger, der berører den registrerede jf. C-634/21 pr.46-49. Ovenfor under afsnittet “relationskravet” er det fastslået, at ejendomsvurderingerne påvirker den registreredes økonomiske situation. Det argumenterer for, at ejendomsvurderingen er genstand for en afgørelse, da denne berører den registrerede jf. C-634/21 pr. 46-49.

I den offentlige forvaltning er udgangspunktet endvidere, at alle sager, hvori der træffes eller vil blive truffet en beslutning, er omfattet af betegnelsen for en afgørelse. Det betyder, at afgørelsen i forvaltningslovens forstand udgør en retsakt, som fastsætter gældende ret for den registrerede.²¹⁰ Vurderingsstyrelsens fastsættelse af ejendomsvurderingen udgør, som udgangspunkt også gældende ret ift. beskatningsgrundlaget, hvis man ser bort fra den registrerede adgang til klage og indsigelse.²¹¹

Ejendomsvurderingerne kan dermed ud fra ovenstående siges at udgøre en afgørelse, der berører den registreredes økonomiske situation. Den første af de tre kumulative krav i artikel 22, stk. 1 om, at der skal foreligge en afgørelse, er dermed opfyldt.

5.2 “*Alene er baseret*” på automatisk behandling

Af Databeskyttelsesforordningens artikel 22 fremgår det, at behandlingen “*alene er baseret*” på en automatisk behandling. Ifølge Artikel 29-gruppens vejledning om “*Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679*” (herefter omtalt som Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22) skal den menneskelige indgriben derfor holdes helt adskilt fra beslutningsprocessen for, at behandlingen er omfattet af anvendelsesområdet for bestemmelsen og alene baseret på en automatisk afgørelse.²¹² Artikel 29-gruppen skriver endvidere i gruppens vejledning om artikel 22, at den menneskelige indgriben på afgørelsen skal være af en vis karakter og ikke blot være “*en tom gestus*” for, at der er tale

---

²⁰⁹ C-634/21 pr. 46

²¹⁰ Afgørelsesbegrebet

²¹¹ Klage over ejendomsvurdering

²¹² Artikel 29-gruppen “Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679”, s. 21-22

om tilstrækkelig menneskelig indgriben.²¹³ Det er derfor relevant at undersøge om ejendoms- vurderingerne indeholder en menneskelig indgriben, og hvis de gør, bliver det relevant at un- dersøge, om den menneskelige indgriben udgør en tom gestus eller ej.

5.2.1 Menneskelig indgriben

Vurderingsstyrelsen vil ud fra en ordlydsfortolkning af Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1 relativt nemt kunne lave en menneskelig indgriben i den automatiske behandling, og derved komme uden om artikel 22 og bestemmelsens anvendelsesområde. En måde, hvorpå dette kunne gøres, er f.eks. ved at godkendelsesstemple ejendomsvurderingernes modelbereg- nede afgørelser.²¹⁴ Denne praksis, og mulige omgåelse af artikel 22, vil være i klar modstrid med intentionen af bestemmelsen om at sikre, at den registrerede ikke er genstand for en auto- matisk afgørelse.²¹⁵ Såfremt denne menneskelige indgriben skal være betydningsfuld, må det derfor ikke ske som en pro forma kontrol uden reel beslutningskompetence.²¹⁶

Efter Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 68 har den registrerede ret til en øget kontrol over behandlingen af egne personoplysninger ved automatisk behandling.²¹⁷ Denne ret til øget kontrol over behandlingen vil den registrerede ikke kunne påberåbe sig, hvis den automatiske behandling ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 22, som følge af den minimale menneskelige indgriben, som nævnt ovenfor. Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 understøtter denne argumentation og understreger, at en godkendelse stempeling af algoritmiske afgørelser ikke er tilstrækkelig menneskelig indgriben til at fritage den auto- matiske afgørelse fra artikel 22's anvendelsesområde.²¹⁸ Endvidere nævnes det, at afgørelsen skal anses som automatisk og omfattet af artikel 22, såfremt den menneskelige indgriben er ubetydelig for afgørelsen.²¹⁹

Den menneskelige indgriben i ejendomsvurderingerne sker først på det tidspunkt, hvor den registrerede foretager en aktiv handling og gør indsigelse i deklARATIONEN, jf. ovenfor i afsnittet

---

²¹³ Ibid, s.22

²¹⁴ Michael Veale & Lilian Edwards: Clarity, surprises, and further questions in the Article 29 Working Party draft guidance on automated decision-making and profiling, s. 400

²¹⁵ Ibid., s. 400

²¹⁶ Proforma

²¹⁷ Databeskyttelsesforordningen præambelbetragtning nr. 68

²¹⁸ Artikel 29-gruppen "Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forord- ning 2016/679", s. 21-22

²¹⁹ Ibid., s.21-22

“Ejendomsvurdering”. Indsigelsen gør, at Vurderingsstyrelsen er tvunget til aktivt at foretage en handling og derigennem vurdere, om indsigelsen vil have en betydelig påvirkning på den endelige ejendomsvurdering.²²⁰ Vurderingsstyrelsen kan undlade at gøre indsigelsen gældende, hvis de kan påvise, at der er vægtige legitime grunde til stede, som “*går forud for den registreredes interesser, rettigheder og frihedsrettigheder*”.²²¹ Derudover kan Vurderingsstyrelsen tilsvarende undlade at gøre indsigelsen gældende, hvis “*behandlingen er nødvendig for at retskrav kan fremlægges, gøres gældende eller forsvares*”.²²² Ud fra formålet med ejendomsvurderingen og Ejendomsvurderingsloven, som gennemgået ovenfor i afsnittet “Ejendomsvurdering”, er der ikke nogen vægtige legitime grunde og ej heller nogen retskrav forbundet med ejendomsvurderingen. Det klare udgangspunkt er derfor, at Vurderingsstyrelsen ikke kan undlade at gøre indsigelsen gældende. I Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 fremgår det, hvordan man skal vurdere den menneskelige indgribens karakter.²²³

Ifølge Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 beror vurdering af, hvorvidt der foreligger menneskelig indgriben på:

- 1) om denne indgriben er meningsfuld,
- 2) om denne indgriben udføres af en person, der er kompetent til at udføre opgaven,
- 3) om alle relevante oplysninger, der er brugt til resultatsudarbejdelsen tages i betragtning.

For at det er relevant at vurdere den menneskelige indgriben kræves det, at indgrebet sker før afgørelsen, får retsvirkning for den registrerede, hvilket sker på baggrund af indsigelsen, som nævnt ovenfor.²²⁴

Det første af de tre punkter, som vurderingen af den menneskelige indgriben beror på, er at indgrebet skal være meningsfuldt. For at indgrebet kan være meningsfuldt, skal de to sidste punkter inddrages i vurderingen.²²⁵ Det meningsfulde indgreb skal udføres af en person med den rette kompetence, således vedkommende er i stand til at undersøge alle de relevante oplysninger ifm. resultatsudarbejdelsen. Vurderes det af den kompetente person, at oplysningerne er

---

²²⁰ Deklaration

²²¹ Privatlivspolitik

²²² Ibid.

²²³ Artikel 29-gruppen “Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679”, s.22

²²⁴ Ibid, s.22

²²⁵ Ibid, s.22

forkerte eller mangelfulde, er der grundlag for at ændre afgørelsen ifølge behandlingsprincipperne i artikel 5, stk. 1, litra a og litra d. Disse vil blive gennemgået senere i specialet.

I Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 defineres det ikke, hvad der skal forstås ved en kompetent person.²²⁶ Men ud fra Den Danske Ordbog kan ordet "*kompetence*" betyde, at personen er bemyndiget til at udføre opgaven, eller at personen besidder nogle kvalifikationer på et bestemt område.²²⁷ Man må antage, at personen som udfører det menneskelige indgreb, er i besiddelse af både bemyndigelsen og den faglige kompetence på området. Denne person er oftest ansat som sagsbehandler eller specialkonsulent, hvis det er mere komplekse vurderinger.²²⁸ Ejendomsvurderingerne består både af en teknisk og en juridisk del,²²⁹ hvorfor det er tvivlsomt, at den kompetente person besidder faglig viden om både den tekniske og juridiske del af ejendomsvurdering.

Eftersom indgrebet skal være meningsfuldt, kan man argumentere for, at der foreligger et indirekte krav til den kompetente person jf. ovenstående afsnit. Det indirekte krav er, at vedkommende skal have en grundlæggende forståelse for den tekniske del for at kunne forstå resultatet af den matematiske computerbaserede vurderingsmodel, jf. afsnittet "Ejendomsvurdering", og derigennem den juridiske del af den automatiske afgørelse, således at den kompetente person ikke blot godkendelsesstempler de automatiske individuelle afgørelser som tidligere omtalt, som en mulig omgåelse af bestemmelsens anvendelsesområde.

Om de kompetente personer, som sidder med sagsbehandlingen af ejendomsvurderingerne, besidder en tilstrækkelig høj faglig viden om ejendomsvurderingernes bagvedliggende modelberegninger til at kunne foretage et meningsfuldt indgreb, hvor alle relevante oplysninger, der er brugt til resultatsudarbejdelse tages i betragtning, er tvivlsomt, som nævnt ovenfor, men det kan samtidigt ikke udelukkes.

Studier lavet med udgangspunkt "*Accountability and automation bias*" støtter argumentet ovenfor. Studierne viser, at selvom nogle systemer er tiltænkt som støtte til den menneskelige beslutningstagning, ville disse systemer i sidste ende komme til at fungere som en automatisk beslutningstagning. Det skyldes, ifølge studierne, at mennesket har tillid til den automatiske

---

²²⁶ Ibid, s.22

²²⁷ *Kompetence*

²²⁸ Sagsbehandler

²²⁹ Bilag 1, s 11-26 & 66-138

afgørelse, lider af tidsmangel og flere andre faktorer og dermed oftest vælger den nemme løsning.²³⁰ Siden studierne blev udført tilbage i år 2000, er den teknologiske udvikling accelereret voldsomt. Den kunstige intelligens, Artificial Intelligence (herefter omtalt som AI) og de matematiske computerbaserede modelberegninger er blevet mere komplekse, end de var i år 2000, og består i dag af flere forskellige lag.²³¹ På baggrund af de forskellige komplekse lag, som den computerbaserede vurderingsmodel indeholder, kan det være svært for Vurderingsstyrelsen at bevise, at den kompetente person har udført et meningsfuldt indgreb.²³² Det vil dermed resultere i, at selvom der er udført et meningsfuldt indgreb, kan Vurderingsstyrelsen have svært ved at bevise dette, hvorfor afgørelsen må forblive en automatisk afgørelse.

Det menneskelige indgreb er til for at sikre, at den matematiske computerbaserede vurderingsmodel fremkommer med det rigtige resultat.²³³ AI og vurderingsmodellen er, som følge af den teknologiske udvikling, i dag dog så komplekse, at betydningen af det menneskelige indgreb bliver minimal og i mange situationer ligegyldig, da forståelsen af vurderingsmodellen er begrænset.²³⁴ Foretages sådanne menneskelige indgreb vil bevisbyrden, som nævnt i det ovenstående, blive besværliggjort grundet kompleksiteten. Det er dog ikke udelukket, at nogle af de ansatte i Vurderingsstyrelsen er tilstrækkeligt kompetente til at foretage en sådan vurdering, hvor både den tekniske og juridiske del af vurderingsmodellen kan tages i betragtning på et tilstrækkeligt højt niveau til, at det menneskelige indgreb bliver meningsfuldt.

I sådanne tilfælde vil alle tre punkter ift. den menneskelige indgriben herunder om denne indgriben er meningsfuld, om denne indgriben udføres af en person, der er kompetent til at udføre opgaven og om alle relevante oplysninger, der er brugt til resultatsudarbejdelsen, tages i betragtning, være opfyldt.

Afgørelsen vil på baggrund af den menneskelige indgriben ikke længere udgøre en automatisk afgørelse, jf. ovenfor i afsnittene “Afgørelser” og “Automatisk og ikke-automatisk behandling,” og derfor ikke være omfattet af artikel 22, stk. 1.

---

²³⁰ Skitka, Linda J., Mosier, Kathleen og Burdick, Mark D: Accountability and automation bias s. 709-716
Michael Veale & Lilian Edwards: Clarity, surprises, and further questions in the Article 29 Working Party draft guidance on automated decision-making and profiling s. 400

²³¹ Bajaj, Akhilesh: An exploration of a two-layered artificial intelligence: integrating neural codification with normative reasoning, s. 2-3

²³² Bilag 1, s. 11-26

²³³ Michael Veale & Lilian Edwards: Clarity, surprises, and further questions in the Article 29 Working Party draft guidance on automated decision-making and profiling s. 401

²³⁴ Ibid., s. 401

Accepterer den registrerede derimod oplysningerne i deklARATIONEN, bliver den endelige ejendomsvurdering beregnet på baggrund af disse oplysninger.²³⁵ Ejendomsvurderingen vil i sådan et tilfælde alene være baseret på en automatisk behandling uden menneskelig indblanding og derfor være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 22, stk. 1.

5.3 “Retsvirkning” eller “på tilsvarende vis betydeligt påvirker”

Dernæst skal det vurderes om den automatiske afgørelse har “*retsvirkning*” eller “*på tilsvarende vis betydeligt påvirker*” den registrerede, jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1. I Databeskyttelsesforordningen findes der ikke nogen definition på, hvad der skal forstås med ordet “*retsvirkning*” eller “*på tilsvarende vis betydeligt påvirker*”. Af Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 71 fremgår det, at en automatisk afgørelse kan have konsekvenser for den registrerede. For at den automatiske behandling skal være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 22, skal den have “*retsvirkning*” eller “*på tilsvarende vis betydeligt påvirke*” den registrerede.²³⁶

Ift. at en afgørelse omfattet af artikel 22 skal have “*retsvirkning*”, er det en forudsætning, at den berører den registreredes juridiske rettigheder.²³⁷ Udover at berøre de juridiske rettigheder hos den registrerede kan “*retsvirkning*” ifølge Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 også relatere sig til den registreredes retlige status. Denne retlige status er ud fra Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 f.eks. den registreredes ret til sociale ydelser.²³⁸ Ejendomsvurderingerne har ikke nogen direkte effekt på den registrerede retlige status, men danner grundlaget for den efterfølgende fastsættelse af ejendomsbeskatningen, som påvirker den retlige status.²³⁹ I databeskyttelsesretlig forstand skal ejendomsvurderingerne derfor forstås som en supplerende del af den skattemæssige fastsættelse af ejendomsbeskatningen og har derfor ikke nogen direkte retsvirkning på den registreredes retlige status.²⁴⁰ Den tætte sammenhæng mellem ejendomsvurderingen og ejendomsbeskatningen gør, at ejendomsvurderingen derimod har en indirekte retlig påvirkning på den registreredes status.²⁴¹

---

²³⁵ Deklaration

²³⁶ Databeskyttelsesforordningen artikel 22, stk. 1

²³⁷ Artikel 29-gruppen “Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679” s.22

²³⁸ Ibid., s.22

²³⁹ Ejendomsværdiskat - regler og beregningseksempler

²⁴⁰ Ibid.

²⁴¹ Forstå din boligskat

Eftersom ejendomsvurderingerne kun har en indirekte virkning på den registreredes retlige status, skal det undersøges, om ejendomsvurderingen på tilsvarende vis betydeligt påvirker den registrerede. Er dette tilfældet, er afgørelsen indenfor artikel 22's anvendelsesområde.²⁴² I denne type situationer er det relevant at fastslå, hvor betydelig denne påvirkning skal være. Ifølge Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 skal påvirkningen på den registrerede, for at være omfattet af artikel 22, stk. 1, enten være:

- betydelig på den registreredes situation, adfærd og valg
- årsag til langvarig eller permanent indvirkning på den registrerede
- årsag til udelukkelse eller forskelsbehandling af den registrerede i ekstreme tilfælde²⁴³

Ejendomsvurderingerne påvirker, som tidligere nævnt i afsnit "Indholds-, formåls- og resultatselementet", indirekte den registrerede valg og adfærd. Derudover må ejendomsvurderingen vurderes at have en langvarig og permanent indvirkning på den registrerede i og med, at ejendomsbeskatningen udgør en betydelig del af boligejernes økonomiske udgifter forbundet med ejerforholdet på ejendommen og derigennem også den registreredes økonomiske situation.²⁴⁴

Da ejendomsvurderingerne indirekte har retsvirkning på den registrerede og samtidig opfylder to af de tre betingelser for på "*tilsvarende vis betydeligt påvirker den registrerede*", vil man godt kunne argumentere for, at ejendomsvurderingen er omfattet af artikel 22's anvendelsesområde.²⁴⁵ Denne argumentation understøttes af Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22. I vejledningen fremgår det, at der endnu ikke foreligger en præcisering af, hvornår denne indirekte påvirkning er af tilstrækkelig betydning til at kunne statuere en retsvirkning på den registrerede. Af Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 fremgår der nogle eksempler, som statuerer tilstrækkelig indirekte påvirkning.²⁴⁶ Et af disse eksempler omhandler påvirkningen af den registreredes økonomiske situation.²⁴⁷ Den indirekte påvirkning ligger ud fra eksemplet op til en vurdering af, om den indirekte påvirkning på den registreredes økonomiske situation gennem ejendomsbeskatningen er tilpas stor til at være omfattet af artikel 22, jf. eksemplet i

---

²⁴² Databeskyttelsesforordningen artikel 22, stk. 1

²⁴³ Artikel 29-gruppen "Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679", s.22-23

²⁴⁴ Forstå din boligskat

²⁴⁵ Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders. (2020). Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, s. 630

²⁴⁶ Artikel 29-gruppen "Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679", s.23

²⁴⁷ Ibid., s.23

vejledningen. Eftersom ejendomsbeskatningen beregnes på grundlag af ejendomsvurderingerne, som gennemgået ovenfor i afsnittet “Ejendomsvurdering”, må det vurderes, at sammenhængen er tilpas stor.

Ejendomsvurderingerne har dermed gennem ejendomsbeskatningen indirekte “*retsvirkning*” på den registrerede.²⁴⁸ Den tredje betingelse i artikel 22, stk. 1 er dermed opfyldt, og ejendomsvurderingerne er omfattet af artikel 22, stk. 1.

5.4 Et forbud eller en rettighed

Det fremgår af ordlyden på Databeskyttelsesdirektivets artikel 15, som svarer til Databeskyttelsesforordningens artikel 22, at denne var en rettighed, som den registrerede havde og retsvirkningen indtraf på det tidspunkt, hvor den blev påberåbt af den registrerede.²⁴⁹ Databeskyttelsesforordningens artikel 22 fremstår som en nuancering af den tidligere bestemmelse og indeholder tilsvarende “*den registreredes ret*”, hvoraf det kan udledes, at denne også er en rettighed, som den registrerede kan påberåbe sig, jf. Justitsministeriets betænkning nr. 1565/2016 (herefter omtalt som Justitsministeriets betænkning).²⁵⁰ Justitsministeriets betænkning bruger registerudvalgets betænkning nr. 1345/1997 (herefter omtalt som registerudvalget betænkning) som argumentation for deres påstand. I registerudvalgets betænkning fremgår det, at deres vurdering er, at “*den registrerede kan gøre indsigelse (...) for edb-behandlede individuelle afgørelser*”.²⁵¹ Dertil anfører Justitsministeriets betænkning, at den registrerede på baggrund af registerudvalgets betænkning har indsigelsesret, men at den registrerede ikke kan forbyde sådanne afgørelser. I Justitsministeriets betænkningen anføres det endvidere, at eftersom Databeskyttelsesforordningens artikel 22 er stort set identisk med Databeskyttelsesdirektivets artikel 15, skal den fortolkes på samme måde og indeholder derfor også en indsigelsesret og ikke et decideret forbud mod automatiske individuelle afgørelser.²⁵²

Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 har en anden fortolkning af artikel 22. De udtrykker, at artikel 22 er et generelt forbud mod automatiske individuelle afgørelser og kommenterer slet ikke på den registreredes indsigelsesret.²⁵³ Vejledningen fastslår endvidere, at

---

²⁴⁸ Ibid. s.23

Databeskyttelsesforordningen artikel 22, stk. 1

²⁴⁹ Justitsministeriets betænkning nr. 1565, Del 1, Bind 1, s. 371

²⁵⁰ Ibid., s. 375

²⁵¹ Betænkning nr. 1345/1997 om behandling af personoplysninger, s. 40

²⁵² Justitsministeriets betænkning nr. 1565, Del 1, Bind 1, s. 375

²⁵³ Artikel 29-gruppen “Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679”, s. 20

"den registreredes ret" ikke udtrykker en rettighed, som skal påberåbes for at finde anvendelse. Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 udtrykker, at deres fortolkning af artikel 22 beskytter den registrerede mod konsekvenserne af sådan en automatisk behandling, og gennem forbuddet opnår den registrerede større kontrol over sine personoplysninger.²⁵⁴ Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 71 henviser også til, at artikel 22 udgør et forbud, som Vurderingsstyrelsen er underlagt. Præambelbetragtning nr. 71 lyder: "*Afgørelser baseret på en sådan behandling, herunder profilering, bør dog være tilladt, når EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret (...) eller hvis det er nødvendigt for indgåelse eller opfyldelse af en kontrakt (...) eller når den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke*". Det relevante udtryk i præambelbetragtningen er "*bør dog være tilladt*", hvilket må forstås, som at behandlingen af personoplysninger som følge af anvendelsesområdet i artikel 22, stk. 1 kun er tilladt, såfremt undtagelserne i artikel 22, stk. 2 finder anvendelse.²⁵⁵ Artikel 22, stk. 2 vil blive undersøgt nedenfor i specialet.

Af præambelbetragtning nr. 71 fremgår det endvidere, at den automatiske behandling er tilladt, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke hertil. Samtykkeerklæringen er en af undtagelserne i Databeskyttelsesforordningen nærmere bestemt artikel 22, stk. 2, litra c. Ud fra samtykkeerklæringen vil det ikke give mening, at artikel 22, stk. 1 er genstand for en rettighed, men mere et forbud, da den registrerede ikke kan gøre indsigelse i den samme behandling, som vedkommende har givet samtykke til.²⁵⁶

Ud fra det ovenstående fremgår det tydeligt, at artikel 22 er underlagt en tvivl ift. bestemmelsens anvendelsesområde. Justitsministeriets betænkning fremlægger artikel 22 som værende en rettighed, og Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 fremlægger bestemmelsen som værende et forbud.

I den juridiske analyse "*Why a right to explanation of automated decision-making does not exist in the General Data Protection Regulation*" er det tilsvarende forsøgt at afdække anvendelsesområdet for artikel 22. Artiklen kommer også frem til, at der hersker tvivl ift. om bestemmelsen skal anses som værende et forbud eller en rettighed, da der ikke eksisterer nogen klar bindende definition på dette.²⁵⁷ Derudover udgør ordlyden af artikel 22, stk. 1 ifølge den

---

²⁵⁴ Ibid, s. 20

²⁵⁵ Ibid, s. 21

²⁵⁶ Ibid, s. 36-37

²⁵⁷ Wachter, Sandra, Mittelstadt, Brent & Floridi, Luciano: Why a right to explanation of automated decision-making does not exist in the General Data Protection Regulations. 37-39

juridiske analyse heller ikke et direkte forbud, som i artikel 22, stk. 4, hvor ordlyden er “*De afgørelser, der er omhandlet i stk. 2, må ikke baseres på særlige kategorier af personoplysninger, jf. artikel 9, stk. 1 (...)*”. Heraf fremgår det tydeligt, at særlige kategorier af personoplysninger “*må ikke*” behandles ved automatiske afgørelser.

Indtil d. 7. december 2023 hvor EU-Domstolen i dom C-634/21 fastslog, at artikel 22 udgør et forbud, måtte man ud fra, at Artikel 29-gruppen bestod af medlemsstaternes datatilsyn og kommission og dermed udgjorde et EU-organ, anvende deres fortolkning som retsgrundlag.²⁵⁸

Omdrejningspunktet i dom C-634/21 var, om SCHUFA Holding AG’s automatisk udregnede kreditvurderinger indeholdende personoplysninger, udgjorde en automatisk individuel afgørelse efter artikel 22. Det relevante i dommen forekommer i præmis 52, hvor EU-domstolen anfører, at “*Denne bestemmelse fastsætter et principielt forbud, hvis overtrædelse ikke kræver, at den registrerede individuelt gør denne overtrædelse gældende.*”²⁵⁹ EU-Domstolen fastslår dermed, at artikel 22 udgør et forbud mod automatiske individuelle afgørelser, og at den registrerede ikke behøver at påberåbe sin rettighed, for at forbuddet er gældende.

Forbuddet mod automatiske individuelle afgørelser jf. ovenfor skærper vurderingen af de retlige rammer for ejendomsvurderingssystemet, hvorimod det tidligere inden afgørelsen i C-634/21 mere var en valgfri beskyttelse, som den registrerede kunne påberåbe sig. Artikel 22 skaber dermed en begrænsning i myndighedernes adgang til at træffe afgørelser, som “*alene er baseret*” på automatisk behandling jf. C-634/21 pr. 52.

5.5 Opsamling

Det må ud fra det ovenfor gennemgåede i punkt 5 kan det konkluderes, at ejendomsvurderingerne er omfattet af artikel 22, stk. 1. Dette kan konkluderes, da ejendomsvurderingerne udgør en afgørelse jf. C-634/21 pr.46-49. Derudover udgør ejendomsvurderingen som udgangspunkt en afgørelse, der alene er baseret på en automatisk behandling. Dette er forudsat, at den menneskelige indgriben som gennemgået i punkt 5.2 ikke er af en tilstrækkelig betydning til at

---

²⁵⁸ C-634/21 pr. 51-54

²⁵⁹ C-634/21 pr. 52

fratage afgørelsen sin status som en automatisk afgørelse. Dertil kan det konkluderes, at ejendomsvurderingen har en indirekte retsvirkning på den registrerede, og at påvirkningen af den registrerede opfylder to af de tre betingelser, ift. at påvirkningen skal være af en betydelig karakter. Dette gør, at ejendomsvurderingen er omfattet af Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1.

Da ejendomsvurderingerne er inden for anvendelsesområdet for Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1, er de som udgangspunkt omfattet af et forbud jf. ovenfor i afsnittet “Et forbud eller en rettighed”. Forbuddet gør, at ejendomsvurderingerne er ulovlige, medmindre en af undtagelserne i artikel 22, stk. 2 finder anvendelse. I det følgende vil undtagelserne i artikel 22, stk. 2 derfor blive undersøgt ift. ejendomsvurderingerne.

6. Undtagelserne i Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 2

Undtagelser i artikel 22, stk. 2, litra a og c omhandler indgåelse af en kontrakt mellem den registrerede og den dataansvarlige og den registreredes udtrykkelige samtykke til at foretage en automatisk individuel afgørelse omfattet af artikel 22, stk. 1. Disse undtagelser kan relativt hurtigt afskrives, da fastsættelsen af ejendomsvurderingerne hverken angår opfyldelsen af en kontraktlig forpligtelse eller udarbejdes på baggrund af en samtykkeerklæring. Artikel 22, stk. 2 litra b fastslår derimod, at artikel 22, stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis afgørelsen “*er hjemlet i EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt, og som også fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser*”.²⁶⁰ Undersøgelsen af, om artikel 22, stk. 2, litra b finder anvendelse, er dermed mere relevant ift. ejendomsvurderingerne.

Artikel 22, stk. 2, litra b kan deles op i to betingelser. Den første betingelse er, at afgørelsen skal være “*hjemlet i EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret*”, og den anden betingelse er, at denne ret “*fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelsen af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser*”. Disse to betingelser vil nedenfor blive undersøgt nærmere ift. ejendomsvurderingerne.

---

²⁶⁰ Databeskyttelsesforordningen artikel 22, stk. 2, litra b

6.1 Lovmæssig hjemmel

Skatteforvaltningen herunder Vurderingsstyrelsen har i form af Ejendomsvurderingsloven en national lovgivning, som ud fra lovens titel regulerer lovgivningen for ejendomsvurderingerne. Ejendomsvurderingsloven udgør endvidere en national ret i Danmark, som udgør en medlemsstat i Den Europæiske Union.²⁶¹ Dette gør, såfremt der er hjemmel til at foretage ejendomsvurderingerne i Ejendomsvurderingsloven, at den første betingelse i artikel 22, stk. 2, litra b om lovmæssig hjemmel er opfyldt. For at undersøge om Ejendomsvurderingsloven giver lovmæssig hjemmel til at foretage ejendomsvurderingerne, skal lovens formål undersøges. Formålet med Ejendomsvurderingsloven er at vurdere fast ejendom²⁶² med henblik på at fastslå beskatningen i form af grundskyld og ejendomsværdiskat²⁶³ ift. markedsværdien,²⁶⁴ for fysiske og juridiske personer.²⁶⁵ Det kan dermed ud fra lovens formål konstateres, at der i Ejendomsvurderingsloven er lovmæssig hjemmel til at foretage ejendomsvurderingerne, og at den lovmæssigt er fastsat i medlemsstaternes nationale ret jf. ovenfor i samme afsnit.

6.1.1 Behandling som led i myndighedsudøvelse

Udover den lovmæssige hjemmel i Ejendomsvurderingsloven skal behandlingen også være lovlig efter Databeskyttelsesforordningens artikel 6. Efter Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e har Vurderingsstyrelsen tilladelse til at behandle personoplysninger, såfremt behandlingen er nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som led i offentlig myndighedsudøvelse, som er blevet pålagt den offentlige styrelse. Endvidere fremgår det af Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, litra b, at grundlaget for behandling efter artikel 6, stk. 1, litra e skal være fastsat i medlemsstaternes nationale ret. Dette grundlag i form af lovens formål er fastsat i Ejendomsvurderingsloven, som er gennemgået ovenfor i afsnittet "Lovmæssig hjemmel".

For at vurdere om behandlingen af personoplysningerne er lovlig, skal det undersøges, om behandlingen er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse. Ifølge EMRK er den registreredes ret til privat- og familieliv ikke absolut, men må vige for legitime formål herunder national sikkerhed og den offentlige tryghed. Formålet med ejendomsvurderingerne er at fast-

---

²⁶¹ Generaldirektoratet for kommunikation: European Union

²⁶² Ejendomsvurderingsloven §1

²⁶³ Ejendomsvurderingsloven §5 & §6

²⁶⁴ Ejendomsvurderingsloven §24

²⁶⁵ Davidsen, Majbritt & Pedersen, Claus, (2024), Ejendomsvurderingsloven med kommentarer, s. 9

slå beskatningen af fast ejendom. Beskatningen udgør som fastslået tidligere i punkt 2 en betydelig del af den samlede statslige indtægt. Den statslige indtægt er med til at finansiere samfundet og derigennem varetage samfundets interesser.²⁶⁶ Det må derfor vurderes, at behandlingen af personoplysninger i forbindelse med ejendomsvurderingerne er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse og for at sikre national sikkerhed og den offentlige tryghed i form af den statslige indtægt.

Behandlingen af personoplysninger i vurderingsmodellen opfylder dermed Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, og ejendomsvurderingen kan dermed også siges at være lovlig i en databeskyttelsesretlig forstand.

6.2 Passende foranstaltninger

Den anden betingelse er, at der skal være fastsat "*passende foranstaltninger til beskyttelsen af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, samt legitime interesser*".²⁶⁷ Ifølge Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 skal de passende foranstaltninger som minimum omfatte den registreredes mulighed for at opnå menneskelig indgriben, muligheden for at udtrykke vedkommendes synspunkt, samt muligheden for at bestride afgørelsen.²⁶⁸ Derudover fremgår det endvidere af Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 71, at den registrerede har ret til "*at få en forklaring på den afgørelse, der er truffet efter en sådan evaluering*". Udover de passende foranstaltninger, som er indført i Ejendomsvurderingsloven, skal Vurderingsstyrelsen også tage højde for de ovenfor nævnte foranstaltninger, samt overholde Databeskyttelsesforordningens andre bestemmelser, herunder Databeskyttelsesforordningens artikel 5, 6, 12 og 15.

Vurderingsstyrelsen har som passende foranstaltning gjort det muligt for den registrerede at se det overordnede grundlag for deres individuelle vurdering på deres hjemmeside vurderingsportalen.dk.²⁶⁹ Denne foranstaltning er et forsøg på at behandle personoplysningerne på en "*lovligt, rimeligt og gennemsigtig måde i forhold til den registrerede*" jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a om lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed.²⁷⁰ Lovligheden

---

²⁶⁶ Danmarks statistik: Skatter og afgifter

²⁶⁷ Databeskyttelsesforordningen artikel 22, stk. 2, litra b

²⁶⁸ Artikel 29-gruppen "Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679" s.21

²⁶⁹ Ejendomsvurdering og boligskat

²⁷⁰ Databeskyttelsesforordningen artikel 5, stk. 1, litra a

og rimeligheden med behandlingen af personoplysningerne er klarlagt i ovenstående og forekommer i form af ejendomsvurderingsloven, lovens formål og afvejningen af samfundets interesser. Gennemsigtigheden er derimod mere diskutabel. Artikel 29-gruppen har i deres vejledning *“Retningslinjer for gennemsigtighed i henhold til forordning 2016/679”* fastslået, hvordan behandlingsprincippet ift. gennemsigtighed skal forstås. I vejledningen fremgår det, at den registrerede har ret til i *“en kortfattet, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form”*²⁷¹ at få ejendomsvurderingen forklaret. Dertil fremgår det endvidere i Databeskyttelsesforordningens, at den registrerede har ret til i *“en kortfattet, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog at få meddelelse om logikken i ejendomsvurderingen samt betydningen og de forventede konsekvenser af en sådan behandling af den registreredes personoplysninger”* jf. artikel 12, stk. 1, artikel 15 og i C-203/22 pr. 48-49. Den registrerede har derudover også ret til at få alle relevante oplysninger om proceduren og mekanismen bag Vurderingsmodellen jf. C-203/22 pr. 50 og 57 og Databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 71. Såfremt afgørelsens gennemsigtighed ikke er tilstrækkelig, vil den registrerede ikke kunne bestride afgørelsen, da grundlaget for at bestride afgørelsen er, at den registrerede har den fulde forståelse for afgørelsen.²⁷² En fremsendelse af en matematisk formel eller en detaljeret beskrivelse af alle led i den automatiske afgørelse, som f.eks. bilag 1, må anses for ikke at være tilstrækkeligt kortfattet eller letforståeligt til at opfylde kravet om gennemsigtighed, da bilag 1 indeholder komplekse matematiske beregningsmodeller. Ejendomsvurderingsystemets betydelige kompleksitet, herunder anvendelsen af den computerbaserede avancerede vurderingsmodel, kan medføre, at den gennemsnitlige borger kan have svært ved at gennemskue, hvordan deres oplysninger anvendes og vægtes i vurderingsmodellen.²⁷³ Det er derfor relevant at undersøge, hvordan Vurderingsstyrelsen opfylder kravet om gennemsigtighed.

Vurderingsstyrelsen tilbyder muligheden for at korrespondere med en medarbejder om evt. spørgsmål på Vurderingsportalen.dk. Endvidere består Vurderingsstyrelsen af omkring 1400 specialister og generalister, som kan være behjælpelige med at besvare spørgsmål, hvorfor deres bredde blandt de ansatte må vurderes at udgøre en tilstrækkelig faglig ressource til at opfylde gennemsigtighedsprincippet.²⁷⁴ Denne proces er dog ressource- og tidskrævende, og det

---

²⁷¹ Artikel 29-gruppen *“Retningslinjer for gennemsigtighed i henhold til forordning 2016/679.”*, s. 8-9

²⁷² Artikel 29-gruppen *“Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679”*, s. 27

²⁷³ Bilag 1, s. 20

²⁷⁴ Om Vurderingsstyrelsen

har vist sig, at boligejeren ikke kan få tilstrækkelig letforståelig viden omkring den bagvedliggende vurderingsmodel til at skabe deres eget overblik over vurdering.²⁷⁵ Dertil kommer, at mange boligejere mener, at systemet bag ejendomsvurderingerne indeholder en “*black box*” problematik, hvor ingen forstår den bagvedliggende beregning pga. vurderingsmodellens kompleksitet.²⁷⁶ Dette tyder på, at gennemsigtighedsprincippet ikke er opfyldt ift. de boligejere, som stadig ikke forstår vurderingerne. Man kan derfor argumentere for, at gennemsigtighedsprincippet ift. ejendomsvurderingerne ikke er opfyldt.

6.2.1 Indsigelses- og klageadgang

Derudover har den registrerede mulighed for at gøre indsigelse i Vurderingsstyrelsens ejendomsvurdering jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 15. Når den registrerede gør indsigelse i ejendomsvurderingen, er Vurderingsstyrelsen forpligtet til som minimum at give den registrerede meningsfulde oplysninger om logikken i ejendomsvurderingen samt betydningen af de forventede konsekvenser af en sådan behandling af den registreredes personoplysninger jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, litra h og C-203/22 pr. 43. Den registreredes indsigelse sker på baggrund af Vurderingsstyrelsens fremsendte deklaration, inden den endelige ejendomsvurdering fastsættes. Indsigelsen skal være begrundet skriftligt eller mundtligt jf. SFL §20, stk. 2, 1. pkt. Det fremgår ikke direkte nogen steder, hvordan vægtningen af de indsamlede data fordeles ift. ejendomsvurderingen. Den registrerede skal derfor på baggrund af indsigtretten i artikel 15, stk. 1 vurdere ejendomsvurderingen uden en præcis forståelse af vurderingsmodellen. Den registreredes forudsætning for at forstå den automatiserede modelberegning er minimal forinden indsigelsen, og den registreredes mulighed for at supplere deklarationen med meningsfulde oplysninger må derfor anses som umulig jf. bilag 1. Den manglende dybere forståelse svækker dermed den registreredes mulighed for at effektivisere indsigelsen, og dermed også grundlaget for, at indsigelsen skal udgøre en passende foranstaltning. Indsigelsen gør dog, at den registrerede opnår muligheden for at opnå menneskelig indgriben, muligheden for at udtrykke vedkommendes synspunkt samt muligheden for at bestride afgørelsen, hvilket opfylder kriterierne for de passende foranstaltninger i Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22.²⁷⁷

---

²⁷⁵ Blindgyde for boligejere: systemet bag ejendomsvurderinger er en >>black box<<

²⁷⁶ Ibid.

²⁷⁷ Artikel 29-gruppen “Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679”, s. 27

Såfremt vedkommende alligevel gør indsigelse på grund af manglende eller misvisende oplysninger i deklARATIONEN, og denne ikke tilfredsstillende den registrerede, har vedkommende mulighed for at klage over den endelige ejendomsvurdering til Skatteankestyrelsen indenfor 3 måneder fra modtagelsen af vurderingen.²⁷⁸ Klageadgangen opfylder Databeskyttelsesforordningens artikel 77, stk. 1 og må anses som en passende foranstaltning ift. beskyttelsen af den registreredes rettigheder. Den registrerede har også ret til effektive retsmidler efter Databeskyttelsesforordningens artikel 78, stk. 1. For at den registrerede kan gøre brug af de effektive retsmidler, kræver det igen en dybere forståelse for selve vurderingen, som vedkommende kan tage udgangspunkt i ved indgivelsen af en klage. Den manglende forståelse kan afholde den registrerede fra at gøre brug af sin klageret. Såfremt klagerettigheden ikke udøves, er den ikke effektiv, og foranstaltningen vil i sådanne tilfælde miste sin værdi.

På trods af den manglende dybere forståelse for ejendomsvurderingen gør mange alligevel indsigelse og/eller klager og benytter derigennem den foranstaltning, som er til rådighed for de registrerede.²⁷⁹ Indsigelses- og klageretten opfylder dermed til dels kriteriet om passende foranstaltninger, mens den registreredes manglende forståelse af den automatiserede vurderingsmodel, modsiger indsigelses- og klageretten som værende et effektivt retsmiddel.

6.2.2 Dataindsamlingen

Indsamlingen af data til vurderingsmodellen sker fra offentlige registre, hvorigennem der gives adgang til store mængder relevant data, som forklaret ovenfor i afsnittet "Ejendomsvurdering". Indsamlingen er hjemlet i Ejendomsvurderingslovens §55. Denne adgang til indsamling af data kan anses som en foranstaltning til at sikre, at mængden af fejl og klager reduceres. Indsamlingen af data har dog vist sig at indeholde fejl i datagrundlaget, som har ført til fejl i vurderingsmodellen og dermed fejl i ejendomsvurderingen.²⁸⁰ Ifølge Artikel-29-gruppens vejledning om artikel 22 bør Vurderingsstyrelsen løbende foretage vurderinger af de indsamlede data med henblik på at forebygge fejlagtige ejendomsvurderinger.²⁸¹ Dokumentation for disse interne vurderinger har ikke været mulig at fremskaffe, men det må antages, at disse er blevet foretaget,

---

²⁷⁸ Klage over ejendomsvurdering for 2022 og omvurdering 2021

²⁷⁹ Tillid til ejendomsvurderingerne - Udspil til en model for de offentlige ejendomsvurderinger, s. 1-2

²⁸⁰ Advokater advarer om stribevis af fejl i nye ejendomsvurderinger

²⁸¹ Artikel 29-gruppen "Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679", s. 27-28

som følge af at Vurderingsstyrelsen udgør en offentlig myndighed og derfor også skal følge princippet om god forvaltningsskik.²⁸²

Disse fejl vedrører også behandlingsprincippet om rigtighed. Behandlingsprincippet i Databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra d kræver, at den dataansvarlige sørger for, at dataene er ajourførte og korrekte. Vurderingsstyrelsens opfyldelse af behandlingsprincippet i Databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra d kræver at ejeren af ejendommen, som er genstand for vurderingen, har ajourført BBR med korrekte oplysninger eller rettet dem som følge af deklARATIONEN. Såfremt BBR ikke er ajourført, eller der ikke er gjort indsigelse på deklARATIONEN, har Vurderingsstyrelsen handlet i god tro og dermed opfyldt behandlingsprincippet om rigtighed. Indgiver boligejeren en klage på baggrund af de forkerte data i beregningen er Vurderingsstyrelsen forpligtet til at berigtige sådanne data og foretage ejendomsvurderingen på ny jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra d

Behandlingsprincippet om rigtighed og dets opfyldelse er mere rettet mod den administrative vurderingsproces, end den er rettet mod den registrerede ved ejendomsvurderinger, hvorfor denne foranstaltning ikke direkte udgør en passende foranstaltning ift. den registrerede. Forkert datagrundlag og fejlagtige ejendomsvurderinger svækker tilliden til den offentlige forvaltning og dermed også princippet om god forvaltningsskik.²⁸³

Der er i den computerbaserede vurderingsmodel, som gennemgås i afsnittet "Ejendomsvurdering", indført et forsigtighedsprincip, hvor der trækkes 20 procent fra den endelige ejendomsvurdering. De 20 procent må anses som en foranstaltning, som skal sikre, at der ikke sker overbeskatning af den registreredes ejendom. Gennem denne foranstaltning sikres de registreredes økonomiske interesser, og foranstaltningen overholder dermed forvaltningsrettens princip om god forvaltningsskik.²⁸⁴ Endvidere udgør forsigtighedsprincippet også en foranstaltning ifølge Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22, da det sikrer den registrerede imod vurderingsmodellens unøjagtigheder.²⁸⁵

---

²⁸² God forvaltningsskik - om god opførsel i forvaltningen

²⁸³ Ibid.

²⁸⁴ Ibid.

²⁸⁵ Artikel 29-gruppen "Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679", s.28

6.2.3 De resterende behandlingsprincipper

Selvom ejendomsvurderingslovens §55 implicit tillader indsamlingen af personoplysninger i forbindelse med ejendomsvurderingerne, skal indsamlingen og behandlingen af personoplysninger stadig opfylde behandlingsprincipper i Databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Som følge af behandlingsprincipperne må Vurderingsstyrelsen kun indsamle og anvende oplysninger, der er tilstrækkelige, relevante og begrænset ift. formålet med ejendomsvurderingen.²⁸⁶ Dette følger af behandlingsprincippet om formålsbegrænsning i Databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk.1, litra b. Behandlingsprincippet om formålsbegrænsning er særligt relevant ift. ejendomsvurderingerne, da indsamlingen af oplysninger til ejendomsvurderingen sker i mange store og datatunge offentlige registre, som gennemgået ovenfor i afsnittet “Ejendomsvurdering”.²⁸⁷ Ifølge Ejendomsvurderingslovens §25 har Vurderingsstyrelsen tilladelse til at indsamle oplysninger om ejendommens forhold. Oplysningerne udgør, hvilket ligeledes er nævnt i samme afsnit, objektive og subjektive oplysninger, som indsamles til et klart og relevant formål, herunder fastsættelsen af ejendomsvurderingen. Spørgsmålet, om princippet om formålsbegrænsning overholdes, opstår i forbindelse med anvendelsen af objektive og subjektive oplysninger, herunder besigtigelser ift. ejendomsvurderingen jf. Ejendomsvurderingslovens § 60, stk. 1. Her kan yderligere oplysninger fra besigtigelsen, udover dem som i forvejen var tiltænkt med besigtigelsen, påvirke vurderingen og derigennem udfordre princippet, så længe indsamlingen sker under samme formål. Oplysningerne fra besigtigelsen vil få indflydelse gennem den menneskelige indgriben, som derfor ikke vil være omfattet af artikel 22, men stadig være omfattet af Databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde, jf. ovenfor i afsnittet “Det materielle og territoriale anvendelsesområde”. Spørgsmålet om formålsbegrænsningens overholdelse rejser tilsvarende spørgsmålet om proportionalitetskravet, da begge relaterer sig til nødvendigheden i indgrebet i den registreredes rettigheder. Spørgsmålet om proportionalitetskravet vil blive diskuteret senere i specialet.

Endvidere er der nævnt i afsnittet “Rimelige hjælpemidler”, at Vurderingsstyrelsen kan anvende deres myndighedsskabte profil af den registrerede samt hjemmesiderne Kraak.dk og Google maps til at identificere den registrerede. Ift. behandlingsprincippet om formålsbegræns-

---

²⁸⁶ Databeskyttelsesforordningen artikel 5, stk. 1, litra c

²⁸⁷ Digitaliseringsstyrelsen: Dataoverblik

ning må anvendelsen af disse hjælpemidler ikke anses for at være lovlig jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, da oplysningerne i den myndighedsskabte profil, samt på Krak.dk og Google maps er indsamlet til et andet formål og derfor ikke må “*viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål*” jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b.

Af artikel 5, stk. 1, litra e fremgår behandlingsprincippet om opbevaringsbegrænsning. Af Vurderingsstyrelsen privatlivspolitik på vurderingsportalen.dk fremgår det, at Vurderingsstyrelsen opbevarer personoplysningerne, så længe det er nødvendigt for det formål, hvortil disse er indsamlet.²⁸⁸ Personoplysningerne slettes jf. Skatteforvaltningslovens §34 a, stk. 1 dog senest 1 år efter, de er indsamlet som følge af forældelsesfristen, eller de vil blive anonymiseret eller indført i arkiv, som følge af Arkivloven §21.²⁸⁹

Som følge af Vurderingsstyrelsens position i samfundet som værende en offentlig myndighed må det antages, at behandlingsprincippet i artikel 5, stk. 1, litra f om integritet og fortrolighed tilsvarende er opfyldt. Dette vurderes ud fra, at Vurderingsstyrelsens behandling af personoplysninger sker på lovlig vis jf. artikel 6, stk. 1, litra e og afsnittet “Behandling som led i myndighedsudøvelse”. Behandlingen sker endvidere i en kontrolleret vurderingsmodel, og behandlingen er underlagt en vis sikkerhed, da medarbejderne er underlagt tavshedspligt.²⁹⁰

6.3 Delkonklusion

Det kan på baggrund af det ovenstående konkluderes, at vurderingen af, hvorvidt vurderingsmodellen udgør en automatisk afgørelse, beror på en vurdering af om vurderingsmodellen opfylder de 3 kumulative betingelser i artikel 22, stk. 1.

Den første betingelse er, at der skal være tale om en afgørelse. Ud fra retspraksis kan det udledes, at ordet “*afgørelser*” favner bredt og funktionelt og omfatter alle behandlinger, der berører den registrerede. Vurderingsmodellen fastsætter en vurdering af den registreredes ejendom på baggrund af en behandling af personoplysninger. Fastsættelse af ejendomsvurderingen skaber

---

²⁸⁸ Privatlivspolitik

²⁸⁹ Arkivloven §21

²⁹⁰ Bilag 1, s. 11-26

gennem ejendomsbeskatningen en indirekte påvirkning på den registreredes økonomiske situation. Den indirekte påvirkning på den registreredes økonomiske situation statuerer dermed, at vurderingsmodellen berører den registrerede, hvorfor ejendomsvurderingen udgør en afgørelse jf. C-634/21 pr. 46-49.

Dernæst må vurderingsmodellen alene være baseret på en automatisk behandling jf. den anden betingelse i Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1. For at konkludere om vurderingsmodellen alene er baseret på en automatisk afgørelse, har det været nødvendigt at undersøge den menneskelige indgriben. Den menneskelige indgriben sker først på det tidspunkt, hvor der gøres indsigelse i deklARATIONEN. Anvender den registrerede ikke sin ret til indsigelse, vil ejendomsvurderingen alene være baseret på en automatisk afgørelse. Anvendes indsigelsesretten derimod, beror vurderingen på, om den menneskelige indgriben er tilstrækkelig meningsfuld, om indgrebet udføres af en kompetent person, og om alle tilgængelige oplysninger anvendes i afgørelsen. Den måde vurderingsmodellen er udarbejdet på, gør at betydningen af det menneskelige indgreb er tvivlsomt, eftersom de kompetente personer, som sidder med sagsbehandlingen oftest ikke besidder en tilstrækkelig høj faglig viden om ejendomsvurderingernes bagvedliggende beregninger til at kunne foretage et meningsfuldt indgreb, hvor alle relevante oplysninger, der er brugt til resultatsudarbejdelse, tages i betragtning. Denne argumentation understøttes af studier om *“Accountability and automation bias”*, som viste, at mennesket som individ har tillid til automatiserede systemer, hvorfor afgørelsen alligevel vil blive anset som en automatisk afgørelse. Det kan dog ikke udelukkes, at der findes nogle ansatte i Vurderingsstyrelsen, som er kompetente til at foretage et sådant meningsfuldt menneskeligt indgreb. Den anden betingelse om, at afgørelsen alene må være baseret på en automatisk afgørelse, må dermed også anses som opfyldt, da den menneskelige indgriben med høj sandsynlighed ikke vil være tilstrækkeligt til stede.

Dernæst skal det konkluderes, om ejendomsvurderingerne udgør en afgørelse, som har *“retsvirkning”* eller *“på tilsvarende vis betydeligt påvirker den registrerede”*. Det kræver derfor, at den registreredes retlige status påvirkes. Ejendomsvurderingerne har ikke nogen direkte påvirkning på den registreredes retlige status men derimod en indirekte påvirkning, da ejendomsvurderingerne danner grundlaget for ejendomsbeskatningen, som har direkte økonomiske konsekvenser for den registrerede og vedkommendes retlige status. Dertil påvirker ejendomsbeskatningen også den registreredes valg og adfærd, som skaber en langvarig og permanent indvirkning for den registrerede, hvorfor det kan konkluderes, at betingelsen indirekte er opfyldt.

Vurderingsmodellens indhold og påvirkning på den registrerede er gode argumenter, for at der er tale om afgørelse, der kan kategoriseres som en automatisk afgørelse omfattet af artikel 22, stk. 1. Ud fra betænkning nr. 1565/2016 og Artikel 29-gruppens vejledning om artikel 22 herskes der tvivl om, hvorvidt der er tale om en rettighed eller et forbud. Det må dog efter EU-Domstolens dom C-634/21 fastslås, at der er tale om et forbud, hvorfor artikel 22, stk. 1 kan konkluderes at udgøre et forbud mod anvendelsen af ejendomsvurderingerne.

Undtagelserne i artikel 22, stk. 2 bliver dermed relevant, herunder særligt artikel 22, stk. 2, litra b. Bestemmelsen indeholder en lovmæssig hjemmel, som kan findes i Ejendomsvurderingsloven og et krav om, at der er foretaget passende foranstaltninger deri. Undersøgelsen af, hvorvidt der foreligger passende foranstaltninger, viste, at der på nogle områder kunne foretages yderligere foranstaltninger i retning mod at beskytte den registrerede, men at der samtidig på andre områder foreligger passende foranstaltninger.

Undersøgelsen af de passende foranstaltninger i ejendomsvurderingen har vist, at princippet om lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed i Databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a er mangelfuld ift. gennemsigtighed. Dette slås fast igennem den mangelfulde forklaring af den bagvedliggende vurderingsmodel, som boligejerne gentagne gange har forsøgt at få indsigt i. Indsigten og forklaringen, som boligejerne indtil nu har modtaget, har endnu ikke været tilstrækkeligt, hvilket flere gange er fastslået i medierne. Medierne kalder vurderingsmodellen for en "*black-box*" problematik, hvor ingen præcist kan forklare det bagvedliggende i vurderingsmodellen.

Undersøgelsen viste endvidere, at foranstaltningerne, som var foretaget i form af Ejendomsvurderingslovens §§ 25, 55 og 60, udgjorde passende foranstaltninger ift. at formålsbegrænse behandlingen af personoplysninger i forbindelse med ejendomsvurderingen jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b. Derudover må muligheden for adgang til indsigt og klage også anses for tilstrækkelig ift. til at sikre den registrerede effektive retsmidler.²⁹¹ Grundlaget for at foretage disse effektive retsmidler, herunder gennemsigtigheden i behandlingen af personoplysninger, er dog, som gennemgået ovenfor, mangelfulde, men foranstaltningen for at sikre de effektive retsmidler er til stede i form af denne indsigts- og klageadgang.

---

²⁹¹ Databeskyttelsesforordningen præambelbetragtning nr. 4

Samlet set kan man dermed konkludere, at ejendomsvurderinger indeholder en række passende foranstaltninger som sikrer en lovlige behandling af den registreredes personoplysninger. Disse foranstaltninger omhandler primært dataindsamlingen og den konkrete sagsbehandling i ejendomsvurderingen og adresserer ikke direkte gennemsigtigheden i vurderingsmodellen, hvilket er problematisk. Problemet med gennemsigtigheden i vurderingsmodellen rejser spørgsmålet, om proportionalitetsprincippet er opfyldt. Samtidig med det, adresserer medierne også problemstillingen ift., at den bagvedliggende vurderingsmodel udgør et “*black box*” system, som svækker den registreredes mulighed for effektive retsmidler. På den baggrund bliver det relevant at undersøge proportionalitetsprincippet og “*black box-teorien*” ift. ejendomsvurderinger.

6.4 Proportionalitetsprincippet

Ift. de passende foranstaltninger, der er koblet til ejendomsvurdering, opstår spørgsmålet om, hvorvidt indsamlingen og behandlingen af personoplysninger i vurderingsmodellen opfylder proportionalitetsprincippet. Proportionalitetsprincippet udgør ifølge Traktaten om Den Europæiske Union et grundlæggende EU-retsligt princip,²⁹² som skal overholdes i forbindelse med behandlingen af personoplysninger. Proportionalitetsprincippet vurderes ved behandlingen af personoplysninger set i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, samt *CASE OF S. AND MARPER v. THE UNITED KINGDOM pr. 101-103*,

CASE OF S. AND MARPER v. THE UNITED KINGDOM kræver, at ethvert indgreb er “*necessary in a democratic society*”, for at det kan være proportionalt²⁹³. Det kan derfor diskuteres om indsamlingen, og den automatiserede behandling af personoplysninger, er proportional med, hvad der er nødvendigt ift. opfyldelsen af formålet, samt om dette påvirker privatlivets fred.²⁹⁴

Proportionalitetsprincippet i massebehandling af data, herunder masseforvaltning som ved ejendomsvurderingerne, har tidligere ved EU-domstolen været behandlet. Her afviste EU-Domstolen, at denne praksis var tilladt, da den udgjorde en generel og udefineret databehandling jf. De forenede sager (C-293/12 og C-594/12) pr. 52-69. Vurderingsmodellen anvender

---

²⁹² TEU artikel 5, stk. 4.

²⁹³ 30562/04 & 30566/04, pr. 101

²⁹⁴ EMRK, artikel 8

ligesom i dommen en bred og systematisk behandling af personoplysninger, jf. ovenfor i afsnittet "Ejendomsvurdering", hvilket er problematisk uden tilstrækkelig begrænsning. Denne begrænsning er manglende i Ejendomsvurderingslovens kapital 12, da loven tillader, at oplysninger indsamles, så længe det er nødvendigt for ejendomsvurderingen jf. Ejendomsvurderingsloven kapitel 12. Eftersom det kan være svært for den registrerede at forstå det bagvedliggende i vurderingsmodellen, som fastslået ovenfor, bliver det tilsvarende svært for den registrerede at vurdere, hvornår indsamlingen ikke længere er proportionel med formålet. Dette kan skabe et problem ift. proportionalitetsprincippet.²⁹⁵

Endvidere rejser automatiseringen af vurderingsmodellen yderligere spørgsmål til overholdelsen af proportionalitetsprincippet. Automatiseringen effektiviserer den offentlige forvaltning, men reducerer samtidig den registreredes mulighed for en individuel vurdering. Dette øger den registreredes risiko for at blive genstand for en standardiseret afgørelse, som ikke inkluderer konkrete individuelle forhold, hvilket er problematisk, da hver enkelt ejendom er forskellig. Det må samtidig anerkendes, at automatiseringen er nødvendig ift. det danske ejendomsbeskatningssystem, når de hver andet år skal foretage nye ejendomsvurderinger af de samme ejendomme.²⁹⁶ Individuelle manuelle vurderinger af hver ejendom vil være alt for ressourcekrævende for den offentlige forvaltning, hvilket derfor taler for, at proportionalitetsprincippet er overholdt, men det øger risikoen for en standardiseret afgørelse.

Derudover taler hensynet til samfundets interesser også for, at proportionalitetsprincippet er overholdt. Uden den automatiserede vurderingsmodel vil det ikke være muligt for Vurderingsstyrelsen at fastsætte så mange ejendomsvurderinger indenfor så kort et interval. Samfundet vil dermed ikke have et tilstrækkeligt grundlag for ejendomsbeskatningen, hvilket potentielt kunne gå ud over statens samlede indtægt og derigennem vil gå ud over samfundets interesser.

Samlet set afhænger det af, hvorvidt der foreligger tilstrækkelige garantier i form af gennemsigtighed, indsigt og klageadgang og muligheden for at bestride afgørelsen, som gennemgået ovenfor. Dertil skal samfundets interesser og vurderingen af, hvor ressourcekrævende det ville være at foretage manuelle ejendomsvurderinger for hver ejendom også tages i betragtning ift.

---

²⁹⁵ De forenede sager (C-293/12 og C-594/12), pr. 52-69

²⁹⁶ Ejendomsvurdering af ejerboliger

proportionalitetsprincippet. Proportionalitetsprincippet må derfor anses som overholdt jf. EMRK artikel 8, stk. 2 og det ovenfor gennemgåede i dette afsnit.

6.5 Black box teori vs. ejendomsvurderingerne

Inden for AI og andre større datadrevne systemer bruges begrebet "*black box*" om en uigennemskuelig beslutningsproces, herunder særligt komplekse statistiske modeller og andre machine learning systemer, hvor den bagvedliggende proces er svær at forklare. Dette skyldes, at systemets koder og logik er utilgængelig for almindelige mennesker, men består af et sæt algoritmer, træningsdata og en model, som alle indgår i en form for maskinlæring. Begrebet "*black box*" dækker dermed over en uigennemskuelig proces, hvor det ikke er muligt at få indsigt i den bagvedliggende proces.²⁹⁷

I sammenhæng med vurderingsmodellen bliver spørgsmålet derfor, om ejendomsvurderingen i praksis fungerer som en "*black box*". Medierne mener, at vurderingsmodellen udgør en "*black box*", da boligejerne ikke kan få korrekte svar på det bagvedliggende i vurderingsmodellen.²⁹⁸ Vurderingsmodellen udgør ud fra bilag 1 ikke en klassisk AI-model ud fra kriterierne ovenfor, men derimod en matematisk beregningsmodel, hvor den manglende overordnede indsigt og forståelse hos den registrerede kan medføre lignende databeskyttelsesretlige problemstillinger som ved AI-modeller.

Disse databeskyttelsesretlige problemstillinger som "*black box*" problematikken opstiller er med til at forstærke udfordringen med den manglende indsigt i grundlaget for vurderingsmodellen, således den registrerede forstår processen bag. Dette skaber et problem ift. retssikkerheden og den gode forvaltningsskik, som er gennemgået ovenfor.

I "*black box*" tilfælde er det ikke praktisk muligt at give fuld indsigt i processen. Eftersom det heller ikke er praktisk muligt at give boligejerne fuld indsigt i vurderingsmodellen,²⁹⁹ kan man diskutere, hvorvidt der foreligger et absolut krav, som skal opvejes ift. hensynet til systemets funktionalitet. Ift. vurderingsmodellen bliver det afgørende, at den bagvedliggende proces kan forklares tilstrækkeligt, således den registrerede har mulighed for at forstå processen, og at ejendomsvurderingens "*black box*"-træk ikke svækker vurderingsmodellens retssikkerhed.

---

²⁹⁷ Hvad er en AI's "*black box*"?

²⁹⁸ Blindgyde for boligejere: systemet bag ejendomsvurderinger er en >>black box<<

²⁹⁹ Ibid.

Det har ud fra mediernes gentagne kritik ikke været muligt for boligejerne at opnå gennem indsigter, hvorfor denne problematik stadig er forbundet med ejendomsvurderingerne.³⁰⁰

7. Konklusion

Specialet konkluderer, at ejendomsvurderingernes bagvedliggende vurderingsmodel indeholder en behandling af personoplysninger, da de fire kumulative krav, informationskravet, relationskravet, identifikationskravet og personkravet, som tilsammen udgør definition af en personoplysning, er opfyldt jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1, nr. 1.

Endvidere konkluderer specialet, at behandlingen af personoplysningerne i vurderingsmodellen udgør en automatiseret individuel afgørelse jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1. Vurderingsmodellen udgør en automatiseret individuel afgørelse, da ejendomsvurderingen udgør en afgørelse, som i udgangspunktet alene er baseret på en automatisk afgørelse, som har indirekte retsvirkning på den registrerede gennem ejendomsbeskatningen. Specialet konkluderer derudover også, at betingelsen med, at ejendomsvurderingen alene må være baseret på en automatisk afgørelse, afhænger af den menneskelige indgriben. Den menneskelige indgreb skal ifølge specialet være meningsfuldt og udført af en kompetent person, som inddrager alle relevante oplysninger i resultatsudarbejdelsen. Er dette tilfældet, er ejendomsvurderingen ikke længere en automatisk individuel afgørelse jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 1. Specialets analyse har dog vist, at sagsbehandlerens tillid til den automatiske afgørelse, tidsmangel og den manglende rette kompetence hos sagsbehandleren ofte får vedkommende til at gå med den automatiske afgørelse, hvilket derfor gør, at ejendomsvurderingen forbliver en automatisk individuel afgørelse.

Specialet konkluderer, at undtagelsen i artikel 22, stk. 2, litra b giver Vurderingsstyrelsen tilladelse til at foretage ejendomsvurderingerne, da der er tilstrækkelig lovmæssig hjemmel, og der er fastsat passende foranstaltninger heri til beskyttelse af den registrerede. Det konkluderes, at der er tilstrækkelig lovmæssig hjemmel i Ejendomsvurderingsloven til at foretage ejendomsvurderingerne. Derudover konkluderes det i specialet, at Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e giver Vurderingsstyrelsen tilladelse til at foretage ejendomsvurderingerne som

---

³⁰⁰ Advokater advarer om stribevis af fejl i nye ejendomsvurderinger. Skattevæsnets 'robot' har fejlagtigt taget penge fra boligejere. Problemerne med ejendomsvurderingerne hober sig op.

led i offentlig myndighedsudøvelse, som er blevet pålagt den offentlige styrelse. Endvidere konkluderes det i specialet, at Ejendomsvurderingsloven fastsætter nogle passende foranstaltninger, som sikrer beskyttelsen af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser. Af passende foranstaltninger konkluderer specialet, at retten til indsigelse, klageadgang, Ejendomsvurderingslovens §55 om indsamling af oplysninger og forsigtighedsprincippet udgør passende foranstaltninger.

Specialet konkluderer dog, at ejendomsvurderingerne er problematiske ift. behandlingsprincippet om lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed jf. Databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a. Det skyldes, at vurderingsmodellen indeholder "*black box*" lignende træk, som gør, at vurderingsmodellens gennemsigtighed ikke er tilstrækkelig overfor den registrerede. Specialet konkluderer, at vurderingsmodellens gennemsigtighed gentagne gange har været oppe i medierne, hvor det bliver fremstillet som et problem ift. den registreredes effektive retsmidler. Ud fra problemet med vurderingsmodellens gennemsigtighed må det konkluderes, at vurderingsmodellen indeholder udfordringer ift. at beskytte den registreredes retssikkerhed.

Samlet set kan det konkluderes, at vurderingsmodellen overordnet set er forenelig med Databeskyttelsesforordningens regler om behandling af personoplysninger. Specialet belyser dog problemstillingen med vurderingsmodellens gennemsigtighed. Den begrænsede gennemsigtighed i vurderingsmodellen medfører, at den registreredes forståelse af vurderingsgrundlaget i praksis svækkes. Derigennem svækkes den registreredes adgang til effektive retsmidler og derigennem også den registreredes retssikkerhed, hvilket ikke er forenelig med de databeskyttelsesretlige behandlingsprincipper. Langt størstedelen af vurderingsmodellen er dermed forenelig med de databeskyttelsesretlige regler, men der er enkelte steder i den offentlige forvaltning omkring vurderingsmodellen, der er mangelfulde.

8. Litteraturliste

8.1 Lovgrundlag

- Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (2012/C 326/02)
  - Forkortelse: **Chartret**
- Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger
  - Forkortelse: **Databeskyttelsesdirektivet**
- Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).
  - Forkortelse: **Databeskyttelsesforordningen**
- Konvention til beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950
  - Forkortelse: **EMRK**
- Lovbekendtgørelse nr. 1201 af 28. september 2016 som ændret ved lov nr. 503 af 23. maj 2018 og lov nr. 1943 af 15. december 2020
  - Forkortelse: Arkivloven
- Lovbekendtgørelsen nr. 1510 af 08/12/2023
  - Forkortelse: **Ejendomsvurderingsloven**
- Lov om behandling af personoplysninger, Lov nr. 429 af 31/05/2000
  - Forkortelse: **Persondataloven**

- Lov om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven), lovbekendtgørelse nr. 635 af 31/05/2018
  - Forkortelse: **Skatteforvaltningsloven**
- Lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, lov nr. 502 af 23/05/2018
  - Forkortelse: **Databeskyttelsesloven**
- Traktaten om Den Europæiske Union af 7. februar 1992.
  - Forkortelse: **TEU**.
- Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsområde af 1. december 2009.
  - Forkortelse: **TEUF**.

8.2 Bøger

- Blume, Peter: Databeskyttelsesret, 5. udgave. Jurist- og Økonomforbundets Forlag, (2018).
- Blume, Peter: Den nye persondataret, 2. udgave, Jurist- og Økonomforbundets Forlag (2018)
- Blume, Peter: Juridisk Metodelære 5. udgave, Jurist- og Økonomforbundets Forlag (2009)
- Dall, Nis Peter & Langemark, Jesper: Persondataforordningen - en håndbog for praktikere. 2. udgave, Ex Tuto Publishing A/S, (2018)
- Davidsen, Majbritt & Pedersen, Claus: Ejendomsvurderingsloven med kommentarer, 1. udgave, Karnov Group Denmark, (2024)
- Evald, Jens: At tænke juridisk, 5. udgave, Djøf Forlag, (2023)
- Evald, Jens: Juridisk teori, metode og videnskab 3. udgave, Djøf Forlag, (2024)
- Munk-Hansen, Carsten: Den juridiske løsning - introduktion til juridisk metode 2. udgave. Djøf Forlag, (2021).

- Nielsen, Kristian Korfits. & Lotterup, Anders: Databeskyttelsesforordningen og Databeskyttelsesloven med kommentarer, 2. udgave. Djøf Forlag (2025)
- Risvig Hamer, Carina & Schamburg-Müller, Sten (red.): Juraens verden – metoder, retskilder og discipliner 1. udgave. Jurist- og Økonomforbundets Forlag, (2020)

8.3 Vejledninger

- Artikel 29-gruppen: 01248/07/DA WP 136 “*Udtalelse nr. 4/2007 om begrebet personoplysninger*”. Vedtaget 20. juni 2007.
- Artikel 29-gruppen: 17/DA WP251rev.01 “*Retningslinjer om automatiske individuelle afgørelser og profilering i henhold til forordning 2016/679* “. Vedtaget 3. oktober 2017.
- Artikel 29-gruppen: 17/DA WP 260 rev. 01 “*Retningslinjer om Gennemsigtighed i henhold til Forordning 2016/679*”. Vedtaget 29. november 2017
- Justitsministeriet: VEJ nr 126 af 10/07/2000 “*Vejledning om registreredes rettigheder efter reglerne i kapitel 8-10 i lov om behandling af personoplysninger*”

8.4 Betænkninger

- Betænkning nr. 1345/1997 om behandling af personoplysninger (1997)
- Justitsministeriets betænkning nr. 1565 om Databeskyttelsesforordningen (2016/679) – og de retlige rammer for dansk lovgivning, Del I, bind 1.

8.5 Retspraksis

8.5.1 Den Europæiske Unions Domstols afgørelser

- C-25/17, Jehovan todistajat, afsagt den 10. juli 2018
- C-40/17, Fashion ID GmbH & Co. KG v Verbraucherzentrale NRW eV , afsagt den 29. juli 2019
- C-101/01, Lindqvist, afsagt den 6. november 2003
- C-131/12, Google Spain SL and Google Inc. v AEPD and Mario Costeja González, afsagt den 13. maj 2014
- C-210/16, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, afsagt den 5. juni 2018
- C-434/16, Nowak-sagen, afsagt den. 20. december 2017
- C-582/14, Breyer v Bundesrepublik Deutschland, afsagt den 19. oktober 2016
- C-604/22, IAB Europe v Gegevensbeschermingsautoriteit, afsagt den 7. marts 2024
- C-634/21, SCHUFA-dommen, afsagt den 7. december 2023
- De forenede sager C-142/12 og C-372/12, YS-sagen, afsagt den 17.juli 2024
- De forenede sager (C-293/12 og C-594/12), Digital Rights Ireland-dommen, afsagt den 8 april 2014

8.5.2 Den Europæiske Domstol for menneskerettigheders afgørelser

- 30562/04 & 30566/04, *CASE OF S. AND MARPER v. THE UNITED KINGDOM*, afsagt den 4. december 2008

8.5.3 Afgørelser

8.5.3.1 Afgørelser fra datatilsynet

- Journalnummer 2003-322-0044, publiceret i 2003
- Journalnummer 2004-122-0104, publiceret den 27 februar 2004
- Journalnummer 2004-323-0101, publiceret den 6. februar 2004
- Journalnummer: 2009-42-1666, publiceret den 11. november 2009

8.5.3.2 Afgørelser af Folketingets ombudsmand

- Sag nr. 20/03523, Vurderingsstyrelsens begrundelser i det nye ejendomsvurderingssystem (11. januar 2021)

https://www.ombudsmanden.dk/Media/638436673186546531/20-3523_Vurderingsstyrelsens_begrundelser_i_det_nye_ejendomsvurderingssystem.pdf

Link testet den: 9/5-2026

- Sag nr. 23/04884 , Foreløbige ejendomsvurderinger af ejerboliger (3. april 2024)

<https://www.ombudsmanden.dk/Media/638490435892566348/2024-10%20Forel%C3%B8bige%20ejendomsvurderinger%20af%20ejerboliger.pdf>

Link testet den: 9/5-2026

8. 6 Henstillinger

- Henstilling nr. 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsværktøjer for at sikre overholdelse af EU-niveauet for beskyttelse af personoplysninger Version 2.0, Vedtaget den 18. juni 2021

8.7 Artikler

- Bagchi, Saurabh: Hvad er en AI's "black box"? (2. august 2023)

<https://videnskab.dk/teknologi/hvad-er-en-ais-black-box/>

Link testet den: 9/5-2026

- Bajaj, Akhilesh: An exploration of a two-layered artificial intelligence: integrating neural codification with normative reasoning, (2026)

- [Berlingske.dk](https://www.berlingske.dk): Blindgyde for boligejere: systemet bag ejendomsvurderinger er en >>black box<< (17. 2. 2026)

<https://www.berlingske.dk/dine- penge/blindgyde-for-boligejeresystemet-bag-ejendomsvurderinger-er-en-black-box>

Link testet den: 9/5-2026

- Berlingske: Problemerne med ejendomsvurderingerne hober sig op (14. januar 2026)
https://www.berlingske.dk/laesere/problemerne-med-ejendomsvurderingerne-hober-sig-op?gaa_at=eafs&gaa_n=AWetsqcwoAG-POBcz2W7xouDP2woxA6AZEEdsXSX8oAMiZHp9_Ns_0R2QDsLhM-igJBFw%3D&gaa_ts=69f9c408&gaa_sig=8M4UHzw_pZ3e7jDXpck4_MPDPPZKQADSQAPzx07Xus7FRpzkw5K4FRJ9jnzfuAcg7qWunwggxPBclhxcLwj9w%3D%3D
 Link testet den: 9/5-2026
- Datatilsynets årsberetning 2003
https://www.datatilsynet.dk/media/7713/aarsberetning_2003.pdf
 Link testet den: 9/5-2026
- Digitaliseringsstyrelsen: Dataoverblik (oktober 2021)
<https://digst.dk/media/4v3bmero/dataoverblik.pdf>
 Link testet den: 9/5-2026
- Hecklen, Alexander & Ingvorsen, Emil Søndergård: Advokater advarer om stribevis af fejl i nye ejendomsvurderinger (25. 4. 2026)
<https://www.dr.dk/nyheder/penge/advokater-advarer-om-stribevis-af-fejl-i-nye-ejendomsvurderinger>
 Link testet den: 9/5-2026
- Hecklen, Alexander, Ingvorsen, Emil Søndergård, Ussing, Jakob & Ørskov, Ole: Skattevæsnets 'robot' har fejlagtigt taget penge fra boligejere (7. marts 2025)
<https://www.dr.dk/nyheder/penge/skattevaesnets-robot-har-fejlagtigt-taget-penge-fra-boligejere>
 Link testet den: 9/5-2026
- Hecklen, Alexander & Würtz, Julie: Vrede boligejere trækker Datatilsynet ind i sag om vurderingskaos - tilsyn har fået de første klager over de nye ejendomsvurderinger (19. september 2023)

<https://www.dr.dk/nyheder/penge/vrede-boligejere-traekker-datatilsynet-ind-i-sag-om-vurderingskaos>

Link testet den: 9/5-2026

- Hendrup Andersen, Kasper Bjerre: Databeskyttelsesforordningens personoplysningsbegreb, Juristen nr. 6, (2022)
- *Hendrup Andersen, Kasper Bjerre: Personoplysningsbegrebets krav om identifikation, Juristen nr. 3, (2023)*
- *Hendrup Andersen, Kasper Bjerre: "Personoplysningsbegrebets relationskrav - Skal en information være >>om<< en person for at være en personoplysning, og hvornår er informationen det?", U2022B.326*
- Michael Veale & Lilian Edwards: Clarity, surprises, and further questions in the Article 29 Working Party draft guidance on automated decision-making and profiling, Computer law & security review 34 (2018) 398-404, (2018)
- Regeringen: Tillid til ejendoms vurderingerne - Udspil til en model for de offentlige ejendomsvurderinger (oktober 2013)
https://regeringen.dk/media/ag4jilfk/tillid_til_ejendomsvurderingerne.pdf
Link testet den: 9/5-2026
- Skitka, Linda J., Mosier, Kathleen og Burdick, Mark D: Accountability and automation bias, Int. j. Human-computer studies, (2000)
- Wachter, Sandra, Mittelstadt, Brent & Floridi, Luciano: Why a right to explanation of automated decision-making does not exist in the General Data Protection Regulation, International Data Privacy Law, (24. januar 2017)
-

9.8 Hjemmesider

- Bygnings- og Boligregistret: Om BBR
<https://bbr.dk/om-bbr>
Link testet den: 9/5-2026
- Bygnings- og Boligregistret: Oplysninger i BBR
<https://bbr.dk/bbr-oplysninger-i-bbr>
Link testet den: 9/5-2026
- Den Danske Ordbog: Kompetence
<https://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=kompetence>
Link testet den: 9/5-2026
- Danmarks Nationalleksikon: Proforma
<https://lex.dk/proforma>
Link testet den: 9/5-2026
- Danmarks Nationalleksikon: Sagsbehandler
<https://lex.dk/sagsbehandler>
Link testet den: 9/5-2026
- Danmarks Nationalleksikon, Tinglysning
<https://lex.dk/tinglysning>
Link testet den: 9/5-2026
- Danmarks statistik: Skatter og afgifter
<https://www.dst.dk/da/Statistik/emner/oekonomi/offentlig-oekonomi/skatter-og-afgifter>
Link testet den: 9/5-2026
- Datatilsynet: Adgangen til at modtage BBR-oplysninger

<https://www.datatilsynet.dk/afgoerelser/historiske-afgoerelser/2004/feb/adgangen-til-at-modtage-bbr-oplysninger>

Link testet den: 9/5-2026

- Datatilsynet: Hvad er personoplysninger?

<https://www.datatilsynet.dk/regler-og-vejledning/grundlaeggende-begreber/hvad-er-personoplysninger>

Link testet den: 9/5-2026

- Den Danske Ordbog: Teknologi

<https://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=teknologi>

Link testet den: 9/5-2026

- Den Danske Ordbog: Ting

<https://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=ting>

Link testet den: 9/5-2026

- Folketingets Ombudsmand: Afgørelsesbegrebet

<https://www.ombudsmanden.dk/find-viden/myndighedsguiden/generel-forvaltningsret/4-afgoerelsesbegrebet>

Link testet den: 9/5-2026

- Folketingets ombudsmand: Begrundelse (27. marts 2024)

<https://www.ombudsmanden.dk/find-viden/myndighedsguiden/generel-forvaltningsret/10-begrundelse>

Link testet den: 9/5-2026

- Folketingets ombudsmand: Officialprincippet (27. september 2023)

<https://www.ombudsmanden.dk/find-viden/myndighedsguiden/generel-forvaltningsret/8-officialprincippet#:~:text=Hvad%20er%20officialprincippet?,et%20grundl%C3%A6ggende%20princip%20i%20forvaltningsretten.>

Link testet den: 9/5-2026

- Folketingets ombudsmand: Partshøring (24. marts 2025)
<https://www.ombudsmanden.dk/find-viden/myndighedsguiden/generel-forvaltningsret/9-partshoering#:~:text=Form%C3%A5let%20med%20forvaltningslovens%20%C2%A7%2019,den%20afg%C3%B8relse%2C%20myndigheden%20skal%20tr%C3%A6ffe>
 Link testet den: 9/5-2026
- Gammeltoft-Hansen, Hans, Folketingets ombudsmand: God forvaltningsskik - om god opførsel i forvaltningen (2010)
<https://www.ombudsmanden.dk/find-viden/beretninger-og-andre-publikationer/artikler-offentliggjort-i-ombudsmandens-beretning/artikler-i-fob-2010/god-forvaltnings-skik-om-god-opfoersel-i-forvaltningen>
 Link testet den: 9/5-2026
- Generaldirektoratet for kommunikation: European Union
https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/eu-countries/denmark_da
 Link testet den: 9/5-2026
- Odsherred Kommune: Ejendomsvurdering og boligskatte.
https://www.odsherred.dk/da/bo-og-leve/bolig-og-byggeri/bolig/ejendomsvurdering/?utm_source=chatgpt.com
 Link testet den: 9/5-2026
- Plan- og landdistriktsstyrelsen: Ejendomsvurderinger.
<https://www.plandata.dk/om-plandatadk-og-dets-opbygning/ejendomsvurderinger>
 Link testet den: 9/5-2026
- Skatteministeriet: Ejendomsværdiskat - regler og beregningseksempler (1. 6. 2022)
<https://skm.dk/tal-og-metode/satser/skatte-og-afgiftsberegning/ejendomsvaerdiskat-regler-og-beregningseksempler>
 Link testet den: 9/5-2026

- Vurderingsstyrelsen: Databaserede ejendomsvurderinger (29.4.2026)
<https://vurdst.dk/kerneopgaver/ejendomsdata/databaserede-ejendomsvurderinger>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsstyrelsen: Ejendomsvurdering
https://vurdst.dk/kerneopgaver/ejendomsvurdering/ejendomsvurdering?utm_source=chatgpt.com
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsstyrelsen: Få klager over ny ejendomsvurdering (7. juni 2023)
<https://vurdst.dk/nyheder/faa-klager-over-ny-ejendomsvurdering>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsstyrelsen: Historik på ejendomsområdet
<https://vurdst.dk/kerneopgaver/ejendomsvurdering/historik-paa-ejendomsomraadet>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsstyrelsen: Skatteministeriets koncern
<https://vurdst.dk/om-styrelsen/organisation/skatteministeriets-koncern>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsstyrelsen: 1 million endelige 2020-vurderinger er nu udsendt (25. september 2024)
<https://vurdst.dk/nyheder/1-million-endelige-2020-vurderinger-er-nu-udsendt>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsportalen: Bygning
<https://www.vurderingsportalen.dk/ejerbolig/vurdering/forstaa-din-vurdering/bygning/>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsportalen: Deklarationen

<https://www.vurderingsportalen.dk/erhverv/vurdering/forstaa-vurderingen/deklarationen/>

Link testet den: 9/5-2026

- Vurderingsportalen: Ejendomsvurdering af ejerboliger
<https://www.vurderingsportalen.dk/ejrbolig/vurdering/>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsportalen: Ejendomsvurdering og boligskat
<https://www.vurderingsportalen.dk>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsportalen: Forhold, vi ser på
<https://www.vurderingsportalen.dk/ejrbolig/vurdering/forstaa-din-vurdering/forhold-vi-ser-paa/>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsportalen: Forstå din boligskat
<https://www.vurderingsportalen.dk/ejrbolig/boligskat/forstaa-din-boligskat/>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsportalen: Grund
<https://www.vurderingsportalen.dk/ejrbolig/vurdering/forstaa-din-vurdering/grund/>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsportalen: Klage over ejendomsvurdering
<https://www.vurderingsportalen.dk/ejrbolig/vurdering/klage/>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsportalen: Klage over ejendomsvurdering for 2022 og omvurdering 2021
<https://www.vurderingsportalen.dk/ejrbolig/vurdering/klage/klage-2021-og-2022/>
Link testet den: 9/5-2026

- Vurderingsstyrelsen: Om vurderingsstyrelsen
<https://vurdst.dk/om-styrelsen>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsportalen: Privatlivspolitik - læs hvordan Vurderingsstyrelsen behandler dine personoplysninger
<https://www.vurderingsportalen.dk/information-og-sikkerhed/privatlivspolitik/>
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsportalen: Referenceejendomme
[https://www.vurderingsportalen.dk/ejebolig/vurdering/forstaa-din-vurdering/referen-
ceejendomme/](https://www.vurderingsportalen.dk/ejebolig/vurdering/forstaa-din-vurdering/referen-
ceejendomme/)
Link testet den: 9/5-2026
- Vurderingsportalen: Tillæg og nedslag
[https://www.vurderingsportalen.dk/ejebolig/vurdering/forstaa-din-vurdering/tillaeg-
og-nedslag/](https://www.vurderingsportalen.dk/ejebolig/vurdering/forstaa-din-vurdering/tillaeg-
og-nedslag/)
Link testet den: 9/5-2026

9. Bilag

- Bilag 1: Aktindsigt i Ejendomsvurderingerne
  - OBS til bilag 1 (eftersom der ikke er korrekt sidetal angivet i hele bilaget er referencen i specialet sat efter sidetallet i pdf-arket.)
- Bilag 2: Individuelle procesplan
- Bilag 3: Individuelle procesafsnit
- Bilag 4: Skærmpoint

10. Brug af generativ AI i specialet:

Der er i specialet brugt Generativ AI til brainstorming og idegenerering ift. specialets hovedspørgsmål, samt til at generere billedet på forsiden.